

ONZE VOGELS

43e jaargang no. 7, 1982

Losse verkoop f. 3,75

maandblad van de nederlandse bond van vogelliefhebbers

copy

Vogel

BONDSBUREAU

Aletta Jacobsstraat 4, Postbus 74,
4600 AB Bergen op Zoom,
gironummer 1148324, telefoon 01640 - 3 50 07.
Geopend: 08.00 tot 17.00 uur. 's Zaterdags gesloten.

ERELEDEN

A.L. van Liempd (erevoorz.), B.J. Bos, A. Dommerholt,
J.J. Krol, A.J.F. Lammerse, E.J. Lensink,
Joh.M. van Pelt en A.F. Smit.

DAGELIJKS BESTUUR

Voorzitter: W.J. Mulder, Verwerstraat 39,
7415 RZ Deventer, telefoon (05700) 2 36 48.
Secretaris: H. de Geus, Amersfoortsestraat 71,
3772 CH Barneveld, telefoon (03420) 1 61 60.
Penningmeester: J. van Splunter, Vijverberg Zuid 44,
4621 AT Bergen op Zoom, telefoon (01640) 3 46 63.
2e Voorzitter: D.J. van der Molen, Gentiaan 5,
7721 HA Dalfsen, telefoon (05293) 12 57.
Commissaris: M.N.Th. Brouwer, Wouwseweg 5a,
4661 VM Halsteren, telefoon (01641) 33 26

DISTRICTSVOORZITTERS (leden bondsbestuur)

District Groningen: R.P. Smith, Zuiderveen 36a,
9673 EL Winschoten, telefoon (05970) 1 35 83.
District Friesland: J. Forsten, Zuiderkade 8,
8801 MJ Franeker, telefoon (05170) 29 68.
District Drenthe: J.H. Heijnen, W. Grolstraat 126,
7885 EL Barger Oosterveld, telefoon (05910) 2 54 20.
District Overijssel: A.M. van Rijn, Pr. Margrietstraat 41,
7481 GG Haaksbergen, telefoon (05427) 30 06.
District Gelderland: P. Vierhuis, Evertsenlaan 62,
3843 EM Harderwijk, telefoon (03410) 1 60 68.
District Utrecht: C. van Lunteren, Vlasoord 13,
3991 XC Houten, telefoon (03403) 26 08.
District Noord-Holland: G.F. Huner,
Bickerstraat 60, 1701 EG Heerhugowaard,
telefoon (02207) 1 13 98.
District Zuid-Holland: G.C. Goedschalk,
Akeleistraat 148, 2585 PC Den Haag,
telefoon (070) 68 16 70.
District Zeeland: J. van der Walle, Churchillweg 4,
4561 WN Hulst, telefoon (01140) 1 38 16.
District West Noord-Brabant: J.C.W. Luijsterburg,
Nieuweweg 23, 4631 TC Hoogerheide,
telefoon (01646) 31 17.
District Oost Noord-Brabant: J.C. Vos, Braillestraat 2,
5361 AK Grave, telefoon (08860) 29 78.
District Limburg: H.J. Nooijen, Reigerstraat 29,
5932 VX Tegelen, telefoon (077) 3 34 58.

SECRETARIATEN TECHNISCHE COMMISSIES

Kleur-, vorm- en postuurkanaries:
Tj. Boersma, Verzetstraat 13, 8923 CP Leeuwarden,
telefoon (058) 66 60 37.
Tropen, parkieten etc.:
G. v.d. Meijden, Kempenlandstr. 27, 5283 CX Boxtel,
telefoon (04116) 7 45 29
Zangkanaries:
Mevr. C. v.d. Toorn, Zeilstraat 58, 2586 BE Den Haag,
telefoon (070) 55 98 14.

ONZE

MAANDBLAD VAN DE NEDERLANDSE

LIDMAATSCHAP

Zij die in **Nederland** woonachtig zijn en lid wensen te worden van de NBvV, wende zich tot de secretaris in een in de plaats van inwoning gevestigde afdeling. Naam en adres worden gaarne door het bondsbureau verstrekt.

Zij die in het **buitenland** woonachtig zijn, kunnen verspreid lid worden door overmaking van het hieronder genoemde bedrag.

België: Bfr. 600,—, bij vooruitbetaling op onze postrekening nr. 000-0156074-01, bij het bestuur der postcheck te Brussel 1.

Overige landen: Hfl. 42,50, bij vooruitbetaling per internationale postwissel aan het bondsbureau NBvV. Indien men het maandblad per luchtpost wilt ontvangen, wordt een extra tarief volgens PTT-kosten berekend.

Alle tarieven gelden per kalenderjaar.

SPECIALCLUBS

Het lidmaatschap van de specialclubs is voorbehouden aan hen die reeds lid van de NBvV zijn. Voor verdere inlichtingen c.q. opgave lidmaatschap, wende men zich uitsluitend tot onderstaande secretariaten.

Europese vogels en hun hybriden

G.J. Veenhuizen, Groenestraat 20,
3861 CM Nijkerk, telefoon (03494) 5 60 47
Contributie f 25,— per jaar, entree f 5,—

Gras- en Grote parkieten

J.F.R. Burm, Burg. Geirnaerdstraat 23,
4564 CR St. Jansteen, telefoon (01140) 1 42 29
Entree f 5,—

Insecten- en vruchtenetende vogels

P.J. van Damme, Molenwater 61,
4331 SE Middelburg, telefoon (01180) 1 30 97
Contributie f 25,— per jaar, entree f 5,—

Japanse meeuwen

A. Kok, Pals 29,
6931 DJ Westervoort, telefoon (08303) 23 58
Contributie f 15,— per jaar, entree f 5,—

Vorm- en Postuurkanaries

J.H. Wiersma, Brinkstraat 53,
3881 BP Putten, telefoon (03418) 18 80
Contributie f 25,— per jaar, entree f 5,—

Zebravinken

J.G.J. van Valkenburg, Auriollaan 88,
3527 EX Utrecht, telefoon (030) 93 12 18
Contributie f 25,— per jaar, entree f 5,—

ABONNEMENTEN

Losse abonnementen op het maandblad f 32,50 per kalenderjaar. Overmaking, bij vooruitbetaling, op g 1148324 t.n.v. NBvV en onder vermelding abonnem. OV. Reeds verschenen nummers van een jaargang worden nagezonden en vervolgens elke maand tot met december.

Vogels

ISSN 0030-3224

ND VAN VOGELLIEFHEBBERS (OPLAGE 51.000)

REDACTIE

J.E. van Berkel
Jhr. Walraven

Redactieadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom

VERANTWOORDELIJKHEID

De uitgever van dit blad, de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers, is niet verantwoordelijk voor de inhoud van hierin opgenomen advertenties en erkent geen enkele verplichting tot opnemen van aangeboden advertenties.

De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publikatie neemt de uitgever geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Het zonder schriftelijke toestemming overnemen van artikelen of gedeeltes daarvan is verboden.

ADVERTENTIES

Voor advertenties — ook die van leden en abonnees — met een zakelijk karakter, zijn tarieven en verdere afdelingen verkrijgbaar bij het Bondsbureau van de N.B.v.V. Kleine annonces, voor afdelingen, leden en abonnees op „Onze Vogels”, van zuivere particuliere aard zie onder „Vraag en Aanbod”.

Vragen over?

VATERSLAGERS aan: H. Warmerdam, V.d. Duijn van Maasdamlaan 45, 2181 XB Hillegom.

PARZERS aan: E. de Koning, Vrouwenweg 16, 322 LK Leiden.

LEURKANARIES aan: J.A. Barsch, Binnenhof 26, 535 TN Nijmegen.

FORM- EN POSTUURKANARIES aan: A.P. Koois, Molenveg 9, 4505 PM Zuidzande.

EUROPESE VOGELS (WILDZANG) EN HUN BASTAARDEN, GROTE PARKIETEN EN

GAPORNIDEN aan: D.A. Duivis,

t. Josephstraat 46, 4847 SG Teteringen.

EBRAVINKEN, JAPANSE MEEUWEN EN HUN

BASTAARDEN aan: P.J.F. Klören, Meidoornweg 10, 768 CN Soest.

EUROPESE VOGELS EN HUN BASTAARDEN aan: A. Schuurhuis, Drecht 23, 8032 CH Zwolle.

FRUCHTEN- EN INSECTENETERS aan: E.M. Wessels, Feijenhage 87, 3085 CG Rotterdam.

GRASPARKIETEN aan: H.W.J. van der Linden, Verbodestraat 72, 5921 ES Blerick.

Postzegels voor antwoord bijsluiten.

Geen retourport, dan ook geen antwoord!

Deze regel geldt ook voor vragen aan auteurs etc.

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda, onder nummer V-280824

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd op 23 augustus 1982

IN DIT NUMMER

	pag.
De Motmot	292
Kuifkwartelduif	293
Trainingsprogramma Grasparkieten	294
Staalvink eigen kweek	295
Geen klantjes voor de opticien	296
Tussen twee seizoenen	299
Kalender 1982	300
De Josephine lori	301
Pietpraat over de Padovano	303
Erelijst van toegekende NBvV-oorkonden ter bevestiging van een behaald zeldzaam kweekresultaat	304
Tentoonstellingskatern 1982/83	I
Tentoonstellingsagenda	VII
Vraagprogramma	VIII
Ringbestelling 1983	XV
NBvV boekenservice	XVI
Ring 1983	306
Foto's van een hobby	307
De roze vink	309
Vogelmuur, altijd vers	310
Seizoenervaringen van een harzer keurmeester	311
Spiegelte spiegelte aan de wand wie . . .	312
Vraag en aanbod	314
Kleine advertenties	318

IN DIT NUMMER ADVERTEREN

	pag.
Siem van 't Hart, F. Thijssen Mill	298
Cédé	302
Vogel '82	XIV
Wolro	308
Blankestijn's Pet Farm B.V., W. Rouppe van der Voort, Henk van Os, Conditio	310
Fauna Metaalwaren b.v.	311
404	314
Sabri pet supplies	315
Tovo, Orni-Mondo	316
Cédé, van Keulen, NBvV	317
Fauna metaalwaren b.v.	318
Fish- and Birdshop, Edelchemie Panheel B.V., Rein van de Veen, W. Rouppe van der Voort, Kasper Faunafood, Animal	319
Witte molen	320

Foto voorplaat: De Motmot
Vogelpark Walsrode/Müller

Ontwerp en druk: Steens b.v., boekdruk/offset
Postbus 59 - 3100 AB Schiedam - Telefoon (013) 62 29 22

De Motmot

(Urospatha martii)

Deze langstaartige boombewoners uit Z.-Amerika (Ecuador-Columbia worden hier maar zeer zelden ingevoerd. Alleen in vogelparken en dieren tuinen zijn deze vrij grote (± 40 cm) vogels wel eens te zien.

De kleine kleurplaat laat van de vogel ook de fraai oranje roodbruin gekleurde voorzijde duidelijk zien, zijn rug en vleugels zijn groen evenals de bovenzijde van de staart, welke zeer lang is. De twee middelste staart veren zijn enigszins verlengd en eindigen in 2 spatelvormige vlaggetjes.

De sterke snavel met de iets naar beneden gebogen punt is bezet met zeer kleine scherpe zaagtandjes.

Hun voeding vinden ze tussen de bomen en struiken, en bestaat uit allerlei insecten, maar ook kleine reptielen en kleine zoogdieren.

Daarnaast ook bessen en vruchten. Het zijn erg rustige, weinig bewegelijke vogels, daarom ook absoluut niet geschikt voor kleine ruimtes.

Wat hun broedgewoonten betreft, lijken ze iets op ijsvogels, ze maken in steile oeverkanten tot één meter lange gangen met aan het einde een nestkamer. Daarin worden 3 tot 4 witte eieren gelegd, welke na ongeveer 17 tot 20 dagen broeden uitkomen.

Na vier tot vijf weken verlaten de jonge vogels het nest.

Uiterlijk geslachtsonderscheid is er bij deze vogels praktisch niet.

Al met al zeer interessante vogels, maar toch niet geschikt voor de meeste liefhebbers in hun volière in het achtertuinje, waar deze vogels nooit tot hun recht zullen komen. Laten we ze dan maar liever in de vrije natuur hun gang gaan.

Tekst: E.M. Wessels
Foto: Vogelpark Walsrode

Kuifkwartelduif

Lophophaps plumifera

Deze 29 cm grote grondduif komt in grote aantallen voor in Noordwest-Australië waar ze leven in zandige en rotsachtige streken. Vanwege hun schutkleuren vallen ze daar helemaal niet op; ze zijn dan ook erg moeilijk te vinden.

Doffer en duivin zijn uiterlijk volkomen gelijk alhoewel wel eens wordt beweerd dat de duivin kleiner van stuk zou zijn maar dit blijft moeilijk vast te stellen. De doffer verradt zijn sexe door het veelvuldig koeren en pronken. Ten overstaan van zijn vrouwtje buigt hij de kop snel op en neer waarbij de uitgespreide staart en vleugels een zeer fraaie purperglans vertonen.

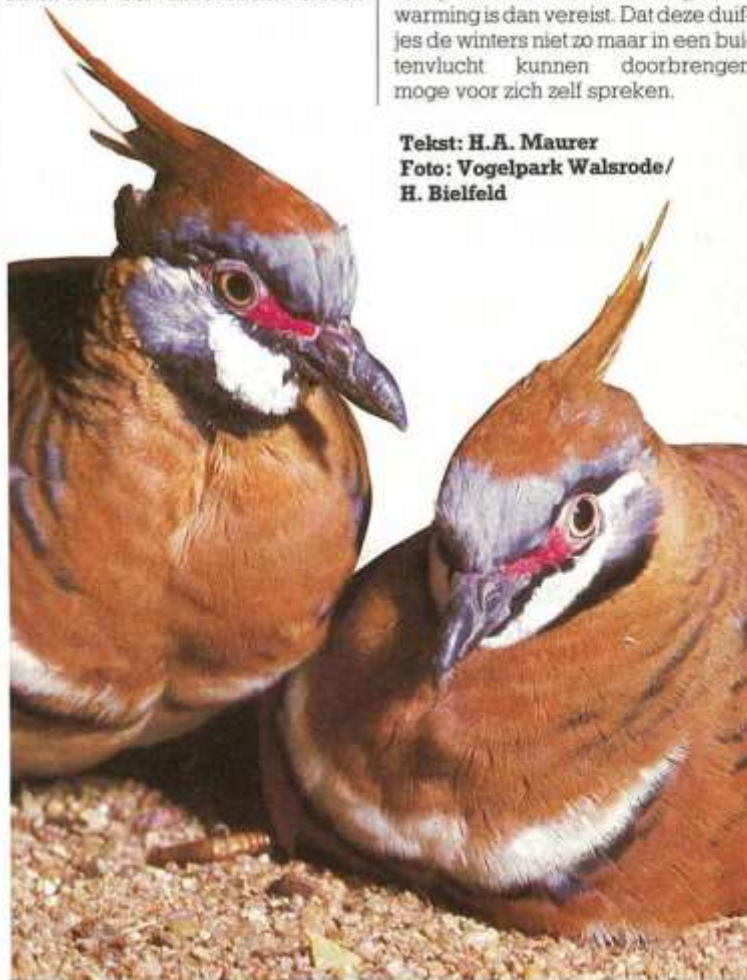
Omdat ze in hun natuurlijke omgeving de voorkeur geven aan spinifexzaden, worden ze in Australië ook wel 'Spinifex-pigeons' genoemd. Bij onraad weten ze zich zeer vlug uit de voeten te maken; het zijn razend-snelle lopers. Doen zich echte storingen voor dan vliegen ze met een snorrend geluid, dat je ook hoort als kwartels op de vleugels gaan, op en zweven dan een eind door de lucht.

In het algemeen leggen ze hun twee roomkleurige eieren in een kuiltje op de grond, verscholen achter een struik of een flinke bundel gras. In de volière zijn ze zeldzaam en de kweekresultaten zijn navenant. Ze houden van een volière welke rijkelijk met flinke graspoelen is beplant. Hun voedsel bestaat voornamelijk uit graszaden aangevuld met andere voor duiven geëigende zaden. Ze zijn van nature wat agressief en vandaar het advies om de soort apart te huisvesten. Vooral het mannetje kan medebewoners het leven flink zuur maken en het komt zelfs voor dat hij zijn eigen vrouwtje enorm achtervolgt en opjaagt.

De broedduur bedraagt 16 tot 17 dagen. Balts en paring vinden plaats op de grond. Het nest is slordig en bestaat uit wat takjes, grashalmen en veertjes.

Slechts een enkel broedresultaat is bekend, recentelijk ook behaald door M. Wehner in West-Duitsland. Hij publiceerde daarover in Die Gefiederte Welt, december 1981. Aan dat uiteindelijke resultaat is erg veel voorafgegaan. Trouwens, deze

duivesoort staat er om bekend dat zij zeer gemakkelijk een nest in de steek laat. Ook onbevuchte eieren

kwamen meermalen voor. Het is ook verstandig om ten alle tijde een koppel pleegouders, bijvoorbeeld lachduifjes, achter de hand te houden. Wehner heeft zelfs gebruik moeten maken van een broedmachine. Na het uitkomen van één ei daarin, heeft hij het jong toevertrouwd aan een koppeltje diamantduifjes. Vijf dagen later is toen het jong ondergelegd bij een lachduif die het zonder problemen adopteerde.

Omdat het erg lang duurde voordat dat jong zelfstandig was, is het op den duur ook nog met de hand bijgevoerd. Jonge kwartelduiven verlaten al op zeer jeugdige leeftijd het nest. Van vliegen is dan nog geen sprake. Dat vroege verlaten van het nest brengt toch wel problemen met zich. Het zijn namelijk vogels die veel behoefte hebben aan warmte en vandaar dat je ze in ons klimaat niet zo maar hun gang kunt laten gaan.

Een wat hogere afrastering van het nestgebied en een kunstmatige verwarming is dan vereist. Dat deze duifjes de winters niet zo maar in een buitenvlucht kunnen doorbrengen moge voor zich zelf spreken.

Tekst: H.A. Maurer
Foto: Vogelpark Walsrode / H. Bielfeld

Trainingsprogramma Grasparkieten

Het trainen voor de tentoonstelling begint bij mijn grasparkieten reeds in een vroeg stadium, n.l. direkt na het zelfstandig worden. In een heel pril stadium ben ik met mijn jonge grasparkieten bezig doordat ik de nestbakken aan de voorzijde van de broedkooi heb aangebracht. Ik vind het belangrijk, om de jongen zo gauw mogelijk met 'de mens' vertrouwd te maken.

Nadat mijn jonge grasparkieten zelfstandig zijn, dus van de ouders gescheiden worden, verhuizen zij naar... de tentoonstellingskooi. Voor dit doel heb ik altijd enige oude kooitjes bij de hand. Ik doe altijd meer dan één jong in zo'n kooitje, doch niet meer dan vier. De eerste dag gedragen de jongen zich nogal schuchter en zij zitten grotendeels op de bodem van de T.T. kooi. De volgende dag zal één jong het al wagen omeens op een zitstok te gaan zitten. Hierna volgen de anderen al snel en nemen eveneens op de zitstok plaats. De jongen wennen nu heel snel en heel goed aan het verblijf in de T.T. kooi. Deze cellulaire opsluiting laat ik alle jongen consequent een week ondergaan.

Daarna worden ze overgebracht in een ruimere vlucht en zo omstreeks april naar de buitenvlucht.

Nadat de jeugdruï volledig heeft plaatsgevonden, vang ik af en toe

een jong uit de grote vlucht en zet deze terug in... de T.T. kooi. Ik verbaas mij er dan vaak over, hoe gewillig deze 'jonkies' dan al direkt op de stok plaatsnemen en hoe zij zelfs dan al op commando van de ene stok naar de andere 'overwippen'.

Helaas laat een enkel exemplaar dan ook al zien, dat hij of zij totaal tentoonstellingsongeschikt is. Deze vogels kent men dan reeds aan hun voortdurende onrust en vaak ook aan hun geschreeuw. Eén goede raad: ruim die jongen dan al op want zij zullen u later altijd teleurstelling bezorgen. Deze vogels laten zich niet afriichten voor de T.T. en wat nog veel erger is; de onrustige aard vereert dominant!

We gaan dus alleen met de rustige exemplaren verder. Ik laat deze vogels (zo midden in de zomer) drie dagen in de T.T. kooi zitten. Daarna gaan ze weer naar buiten. Afhankelijk van de datum van de eerste show waar de jongen in het najaar naar toe zullen gaan, halen we ze in de vroege herfst naar binnen, zo mogelijk ongeveer zes weken voor de T.T.

Ik krijg de jongen dan stuk voor stuk in de hand. Door het opblazen van de staartdekveren kan ik aan de basis van de beide lange staartpennen zien (aan de hand van de dikte van de schachten) of de rui zich ook ten aanzien van deze pennen reeds heeft

voltrokken. Is dit wel het geval, dan laat ik ze rustig zitten. Hebben de pennen echter nog niet geruid, dan help ik een handje door alleen de beide lange pennen uit te trekken. De vogel voelt dit nauwelijks en vaal zitten die pennen ook al erg los.

Verder ga ik met een pincetje precies die vier keelstippen verwijderen die later op de show zo'n charme aan de vogel zullen geven. Dit is trouwens de enige keer dat ik met een pincetje werk bij mijn parkieten maar daarover straks meer. Toegegeven, na zo'n behandeling, waarbij soms de beide lange staartpennen worden verwijderd en ook nog eens de vier echte keelstippen, blijft er vaak een miserabel parkietje over althans wat aanzien betreft, fysiek hebben ze daar heus niets van. Maar wanhoop niet: over vier weken zitter de echte stippen er weer in en na zes weken zijn de lange staartpennen ook al weer op lengte.

Een groot voordeel van deze behandeling is, dat men later op de show praktisch geen narigheid heeft met die vervelende ruiverschijnselen!

Mijn vogels gaan twee dagen voor het inbrengen in de officiële T.T. kooi. Dat is vrij kort zult u denken maar het is meer dan genoeg. Africhten hoeft men praktisch niet meer. Alleen nog wat conditioneren aan het masker. Voor het verwijderen van de overtollige keelstippen gebruik in nu geen pincetje, maar een schaarje. Dit geeft namelijk de volgende voordelen: een bijstipje bestaat in de regel uit een klein rondje pigment in een bestaand veertje. Het zou jammer zijn om dit veertje in z'n geheel te verwijderen, want daardoor ontstaat eerder zichtbare storingen in het masker. Verder zal na het uittrekken van het veertje (met bijstip) wederom een nieuw veertje tevoorschijn komen en deze openbaren zich vaak als die vervelende 'stoppeltjes', juist op het moment dat de vogel naar de volgende show zal worden ingezonden.

Nog één belangrijk hulpmiddel in het trainingsprogramma wil ik u niet onthouden. Enige weken voor de show spui ik mijn T.T. vogels dagelijks kletsna met een bloemenspuit. De vogels raken hierdoor optima forma in conditie!

Wanneer u uw vogels op bovenstaande wijze traint en conditioneert kan succes niet uitblijven. Veel genoegen met uw tentoonstellingsparkieten!

W.A. Tolman

Staalvink eigen kweek

Staalvinken, *Hypochera chalybeata*, behoren tot die vogels welke nogal eens worden ingevoerd en die ook door verschillende liefhebbers in de gezelschapsvolière worden gehouden. Al bij voorbaat wordt aangenomen dat er met deze vogels nauwelijks gekweekt kan worden. Immers, het zijn parasiterende vogels, ze leggen hun eitjes in de nesten van o.a. vuurvinken (*L.s. senegala*) en bovendien zijn ze polygaam; ze houden er meerdere vrouwtjes op na. Tijdens de broedperiode is het mannetje gepooid in een zogenaamd prachtkleed. De gehele bevedering is dan staalblauw van kleur. Het oog is bruin, snavel witachtig en de pootjes rood. Hun grootte is ongeveer 11 cm. Er zijn nogal wat ondersoorten beschreven waarvan *H.ch.amauropteryx* een rode snavel heeft.

Het popje heeft een zwartbruine bovenkop met bruinwitte veertjes op de slaapstreek. De bovenzijde is brumig gestreept, vleugels en staart zijn zwart, onderzijde van het lichaam vuilwit en oog, snavel en pootjes gelijk aan die van de man. In het rustkleed gelijkt de man erg veel op het popje en ook jonge staalvinken zijn bijna hetzelfde als zij.

Ze komen voor in een heel groot deel van het Afrikaanse werelddeel waar ze leven in droge savannengebieden. Hun voedsel bestaat uit diverse kleine zaadsoorten en insecten.

Toen **A. v.d. Biggelaar, Lieshoutseweg 21, Gerwen** met een eigen kweek staalvink op de tentoonstellingen kwam, vroegen velen zich af hoe dat nu mogelijk was. Uit zijn relaas blijkt het antwoord.

In januari 1978 bekwam hij twee poppen en één man staalvink. Hij bracht ze onder in een constant tot ongeveer 20 graden Celsius verwarmd vluchtje van 2,50 m lang, 1 m breed en 1,80 m hoog. Enige tijd later kregen de staalvinken gezelschap van een koppeltje blauwkop blauwfazantjes en een paartje geelstuit edelzangers.

Eind januari 1980 vond hij in de zaadbak, welke in dat vluchtje was neergezet, twee eitjes. Deze eitjes heeft hij toen ondergelegd bij een koppel Japans meeuwtjes. Half februari kwam er één ei uit en de jonge vogel werd door de meeuwtjes goed gevoerd. Er werd een mengsel van tropen- en kananezaad voorgezet aangevuld met onkruidzaden en krachtvoer met meelwormen, maden en gekiemde zaden. Op een leeftijd van 18 dagen, het was toen begin april, vloog het jong uit er, gelek ze sprekend op de pop staalvink. Direct na de jeugdruï bleek het een man te zijn, getooid in een zwart glanzend verenpakje. Deze fraaie verschijningsvorm was echter maar van korte duur.

Al snel verschenen er honte plekken en kort daarna is de vogel dood-

gegaan. Eind januari 1981 legden de beide staalvinkpopjes in totaal vijf eitjes. Ze lagen verspreid op de grond, in de zaadbak en in een verlaten nestje.

Deze vijf eitjes zijn wederom bij de Japans meeuwtjes ondergelegd. Ze kwamen na goed twee weken broeden alle vijf uit. Kort daarna zijn er twee jongen doodgegaan. Toen de resterende drie jongen ongeveer tien dagen oud waren heeft Van de Biggelaar ze voorzien van een vaste voeding, 2,5 mm. Ruim vier dagen later verlieten ze het nest. Later bleek, getuige de staalblauwe bevedering, dat het drie mannetjes waren.

Een ervan, ingezonden op de bondskampioen, Vogel '82 in Breda, bleek goed te zijn voor de NBvV-Oorkonde ter bevestiging van een bijzonder kweekresultaat.

Geen klantjes voor de Opticiënen

Brilvogeltjes, wie kent ze niet die kleine, aantrekkelijke en watervlugge vogeltjes. Het is het witte kranstje van veertjes rond de ogen waaraan ze hun naam te danken hebben. Ze dragen bij wijze van spreken al vanaf de geboorte een brilletje en toch komt er geen oogarts noch een opticiënen aan te pas.

Ze komen over een groot gedeelte van de oude wereld voor, van China tot in Zuid-Afrika en van West-Afrika tot in Australië. Enorm veel soorten zijn er en ogenschijnlijk lijken ze allemaal op elkaar. In grootte variëren ze van 10 tot 15 cm. Had Karl Neunzig in zijn aloude standaardwerk 'Fremdländische Stubenvögel' het niet over meer dan 180 soorten? Dr. Otto Finsch beschrijft in zijn werk 'Zosteropidae' 143 soorten verdeeld over drie geslachten te weten: **Zosterops**, de echte brilvogeltjes; **Pseudozosterops**, de pseudo-brilvogeltjes welke een geschubde koptekening hebben en kleine geelachtige brilletjes en **Lophozosterops** die dezelfde kenmerken hebben als de voorgaande maar bovendien nog getooid zijn met een kleine kuif.

Kaapse brilvogeltje
Zosterops capensis capensis

Kenmerkend voor het geslacht zijn 9 grote slagpennen en 12 staartpennen; met huid bedekte lange neusgaten; het missen van baardharen rond de snavel en het reeds eerder aangehaalde kranstje van witte veertjes rond de ogen. Overigens, er zijn toch nog wel enkele soorten die helemaal geen kranstje van anderskleurige veertjes rond de ogen hebben, die dus duidelijk het brilletje missen. Als laatste specifieke kenmerk voor het geslacht is beschreven dat het puntje van de tong iets gespleten is.

In hun gedragingen doen brilvogeltjes sterk denken aan mezen, ze zijn net zo bewegelijk en levendig en met een enorme vaardigheid bewegen ze zich tussen het dichte gebladerte van de boomkruinen waar ze jacht maken op kleine insecten en zich zo mogelijk ook tegoed doen aan bessen, vruchten en nectar. Gewoonlijk alleen buiten de broedtijd trekken ze in grote groepen op, tijdens de broedperiode zonderen de paartjes zich af.

Van dun plantaardig materiaal en spinsels maken ze kleine kunstige napvormige nestjes die van binnen met zachte materialen worden bekleed. Daarin legt het popje dan gemiddeld 3 tot 5 eitjes. De kleur van de eitjes kan per soort variëren van vuil wit tot blauwgroen.

Van de meeste soorten is betrekkelijk weinig over hun broedgewoonten bekend. De Afrikaanse soorten zijn nog het best beschreven.

Op het eerste gezicht lijken de zosterops-soorten allemaal op elkaar. Toch zijn er als je er goed op gaat letten verschillen in kleur, van geelgroen via olijfgroen tot grauwigroen

op de bovenzijde. Keel en borst zijn meestal geelgroen overgaand va geelbruin tot grauwigroen en grijs op de buikstreek. Ook komen er soorten voor die bijna helemaal geel van kleur zijn. En probeer nu maar eens als je wat brilvogeltjes ziet, precies te zeggen met welke soort je te maken heeft. Het is bijna onmogelijk en van daar dat we elk lid van het geslacht zosterops maar het beste gewone brilvogeltje kunnen noemen zonder 'voornaam'.

Wel is het van belang om bij aanschouwen van deze vogeltjes meerdere exemplaren uit één en dezelfde zending te kopen. Vrijwel zeker zijn dat dan vogeltjes van één en dezelfde soort. Hoe moeilijk het ook is om de soorten raszuiver te houden, we zullen er in elk geval wel naar moeten streven.

Door middel van enkele kleurafbeeldingen willen we u in dit artikel toch wat nader met een tweetal soorten laten kennismaken. Zo ziet u dan het **Kaapse brilvogeltje**, **Zosterops capensis capensis**, welke met een aantal ondersoorten voorkomt in een groot gedeelte van zuidelijk Afrika. Ze zijn 12 cm groot en de broedtijd valt van september tot en met oktober, alsmede het **Geel brilvogeltje** **Zosterops senegalensis anderssoni**. Ook van deze soort zijn enkele ondersoorten beschreven. Ze zijn met hun 10 cm grootte duidelijk kleiner dan de voorgaande. Hun verspreidingsgebied bevat de noordelijke delen van zuidelijk Afrika en zij broeden van september tot december. Van het geel brilvogeltje is nog het bekendste bekend. Een in hun oorspronkelijke verspreidingsgebied gevallen paartje werd meegenomen naar een veel zuidelijker gelegen gebied en aldaar gehuisvest in een kooi. De betreffende vogelliefhebber kweelde met dat paartje en de daaruit geboren jongen waren aanmerkelijk groener van kleur. Ze geleken veel meer op de Kaapse dan op het geel brilvogeltje. Waarschijnlijk was dat een

gevolg van veranderde klimatologische omstandigheden en misschien ook wel van veranderde voeding

Dit geval illustreert echter wel hoe moeilijk het is om tot een juiste vaststelling van de soort te komen. Immers, ditzelfde zou best ook wel eens kunnen gebeuren bij soorten die we hier in onze volièrés houden en kweken.

Bij de meeste soorten is er ook een nauwelijks merkbaar uiterlijk verschil tussen mannetjes en popjes. Zo ook bij de twee hiervoor genoemde. Soms zijn de popjes wel wat valser van kleur maar om dit als een vaste regel te hanteren lijkt me wat te sterk.

Geel brilvogeltje
Zosterops senegalensis anderssoni

Verder in dit artikel heeft u kunnen lezen dat brilvogeltjes zich voeden met insecten, vruchten, bessen en nectar. Dit gegeven maakt het niet zo moeilijk om deze aantrekkelijke vogeltjes ook in onze volièrés te houden en, pratend over volièrés, dan gaan we er wel van uit dat deze behoorlijk geplant zijn.

Alleen maar gewend aan een goed universeelvoer eventueel vermengd met gedroogde insecten, alsook leidend voedsel bestaande uit meelwormpjes, pinky's, mierenpoppen, ruitvliegjes enz. enz. en zacht fruit, zijn ze zonder problemen in een goede conditie te houden. Ook een nectar-drankje kan daartoe bijdragen. Het evens mag het ons niet ontgaan dat brilvogeltjes gaarne een bad nemen en vandaar dat steeds vers en fris

badwater in een niet te diepe badschotel aanwezig moet zijn.

De laatste jaren komen we op diverse grote tentoonstellingen regelmatig eigen kweek brilvogeltjes tegen en dat is een goede zaak. Meer dan eens is bewezen dat het kweken met deze soorten redelijk tot goed is te doen.

Frans van de Poel uit Tilburg schreef ons zijn ervaringen met de Ganges brilvogel, *Zosterops palpebrosa*, onder de titel **Pech of geluk met brilvogelkweek**.

Daar sta je dan op een zaterdagavond. 's Morgens vroeg nog mijn Tangara en Brilvogels verzorgd, Schrank tangara al vier dagen broedend en brilvogel voor 't leggen klaar, het nest afgewerkt met paardehaar. Die avond zal ik niet gauw vergeten. 's Avonds thuis gekomen eerst zoals gewoonlijk de vogels verzorgen en nakijken. Rustig op m'n gemak starend naar mijn vogels in de buitenvolière, zie ik plots mijn goudschouder tangara man. Dik zit hij voor het vlieggat in elkaar. Daar hij 's morgens nog 100% conditie had, voel ik dat er iets niet in de haak is, vlug wip ik het binnenhok in, en zie tot mijn schrik dat het vlieggat nog dicht is, omdat ik 's morgens nog een vogel in het binnenhok moest vangen en voor het gemak het vlieggat afgesloten heb. Stom, stom en nog eens stom, ik kan me wel voor mijn kop slaan. Iets wat me nooit is gebeurd, gebeurt nu in het kweekseizoen. Vlug gooi ik het vlieggat open en merk dat er verschillende vogels al wel binnen zijn voor de voerbakjes, ik zie ook mijn organisten uitgehongerd binnen komen, dan volgen mijn paradijs tangara's; schrankpop komt ook binnen, maar de man blijf weg. Snel ga ik in de buitenvlucht kijken, en hij ligt dood in de hoek. Dan vind ik even later mijn brilvogelman ook dood, nu tel ik alles wat buiten moet zitten en tot mijn grote verbazing en geluk is de rest aanwezig. Daar alle vogels uitgehongerd zijn, jaag ik ze die avond 5 à 6 maal van de voederbakjes, bang dat ze zich zelf dood eten.

Ook maak ik snel het koppel brilvogels weer compleet en zet direct een reserve mannetje bij het popje, en wacht met spanning de volgende dag af, misschien zijn er nog nieuwe slachtoffers.

Zondag 's morgens in alle vroegte ga ik kijken, Schrank tangara en goudschouder tangara liggen nu ook dood

in het binnenhok, hier moet ik wel opmerken dat mijn schrank popje dood op het nest zat, ondanks dat zij heel de zaterdag er af is geweest. Deze stomme daad van mij hield me de hele week bezig, terwijl ik tevens de nieuwe man van de brilvogel in de gaten hield. Daar het vorige mannetje al jaren met het popje gekoppeld was, heb ik weinig hoop dat ze nu het nieuwe mannetje zou accepteren.

Zaterdagavond observeer ik ze in het binnenhok en zie het mannetje aansluiting zoeken bij het popje. Af en toe opjagend ontdek ik nu dat het mannetje het popje in haar nekje begint te pikken, dit komt veel voor bij brilvogels.

Dan op 9 mei ligt het eerste eitje in het nest, en daags er op volgt het tweede eitje en het derde eitje. Het popje broedt rustig op het nest, terwijl het mannetje het territorium vrijhoudt van nieuwsgierige vogels o.a. tangara's en wildzang, en een koppel organisten.

Op 20 mei liggen er twee jonge brilvogeltjes in het nest, daags erop ligt het derde jong erbij. Ondertussen had ik ze al enkele dagen een paar mieren eitjes bijgegeven, om vast wat te wennen. 23 Mei ring ik de eerste twee jongen, en 'n dag daarna het derde jong. De ouders vlogen die dagen af en aan met voer, universeel en fruit o.a. peer en appel en mieren eitjes en zochten kiertjes en spleetjes na op insecten en vingen af en toe wat vliegjes in de buitenvolière. 1 Juni vliegen dan de drie jongen uit; kleine stukjes van tak tot tak, terwijl het ouderpaar ze angstvallig in de gaten houdt en met felle fluittoontjes naar die kant die ze willen hebben, lokken. Ook dezelfde dag zie ik dat ze weer met pluusjes aan hun tweede nest beginnen. De temperatuur is aangenaam, ongeveer 18°C, met af en toe 's avonds een onweersbui. Dan op 4 juni is het nest weer afgebouwd en begint het brilvogel-echtpaar hun 2e ronde. Op 4 en 5 juni de eerste 2 eitjes en op 6 en 7 juni worden er nog twee bijgelegd en begint het popje weer te broeden, terwijl de man-brilvogel de eerste drie jongen bijhoudt met voeren en af en toe het popje ook wat toestopt. Omstreeks 8 juni beginnen nu de brilrandjes bij de oudste jongen door te kleuren, en ook zie ik dat de jongen zelf vliegjes beginnen te vangen. Op 16 juni zijn de eerste twee jongen van het 2e broedsel uitgekomen en voeren de ouders per keer 4 mieren eitjes per jong. 17 Juni volgt het derde en 18 juni

Zosterops palpebrosa.

het vierde jong, maar dat is op 19 juni al uit het nest verdwenen. Daags er na worden de andere jongen er uitgegoid en is het tweede broedsel mislukt.

Dan wordt rond 23 juni weer aanstalten gemaakt om 'n nieuw nest te bouwen. Ik tref het nestmateriaal in een conifeer aan, maar breek het half afgebouwde nest af omdat het niet in zo'n stevige omgeving werd gemaakt. Het oude nest was ook afgebroken door mij en na enkele dagen bouwen ze nu op de oude plaats het nieuwe nest. 26, 27 en 28 juni liggen er weer drie eitjes in en begint het popje met zijn derde broedsel. De elf dagen dat het popje zit te broeden,

zingt het mannetje 's avonds zijn hoogste lied, leuk om ook eens een brilvogel luid te horen zingen. Op 6 juli is het eerste jong uitgekomen, en daags erop volgen de twee jongen. Op 10 juli is het kleinste jong dood. De andere twee jongen blijven goed in leven. Tussendoor heb ik de grote jongen van het eerste broedsel gevangen en in een aparte kooi gezet, zodat deze de ouders niet zouden storen en zo konden de ouders van de brilvogels hun volle aandacht schenken aan de twee jongen van het derde broedsel.

Deze dagen voerden man en pop de twee jongen met miereneitjes in iets mindere mate dan het eerste broedsel, omdat er nu genoeg insecten in mijn volière aanwezig zijn en appel,

peer en universeel, dus van alles wat. Op 19 juli vliegen de twee jongen uit en beginnen de oudere vogels aan hun vierde nest te bouwen.

Als dit klaar is op 22 juli, wordt direct begonnen met eitjes leggen en begint het popje weer te broeden, nu waren het drie eitjes en op 2 aug 's avonds komen de eerste twee eitjes al uit en vervolgens op 3 aug het derde eitje. 4, 5 en 6 aug. ringikz weer en de man sleept voedsel aan. Opmerkelijk is het dat door dezelfde fout die ik in het begin maakte, de brilvogel pop de hele nacht van het nest afgeweest was en daarna 's morgens weer aan het broeden ging. Toch wel geluk, want de eitjes waren al ongeveer 7 dagen bebroed. Tussendoor is de temperatuur buiten opgelopen tot 27°C, waardoor de buitenvolière meer wordt bevolkt door vliegjes en insecten en de brilvogel meer levend voer gaan vanger. 6 aug. ligt het kleinste jong dood uit het nest en blijven er 2 jongen over. Voeren ging nu wat beter, want het popje zat al gedeeltelijk in de rui e bezat de kracht misschien niet mee om 3 jongen groot te brengen, maar met deze laatste twee jongen erbij was ik al dik tevreden. Op 13 aug vliegen ook deze twee jongen weer uit en vind ik het nu wel welletjes en zet de brilvogels van de vorige broedsel terug in de buitenvolière om door te ruien. Dan volgt een soort schijfgevecht tussen de eerste jongen en vader brilvogel die de jongen terugwees naar het binnenhok, terwijl vader en moeder brilvogel en hun twee laatste jongen de buitenvlucht in bezit nemen.

Achteraf gezien behaalde ik vorig seizoen een prachtig resultaat, zeven jonge brilvogels op stok. Ondank mijn stomme fout aan het begin van het kweekseizoen.

vogelimport en bloemisterij SIEM VAN 'T HART

Kralingseweg 443 b-Rotterdam
Grens Capelle a.d. IJssel
Telefoon 010-52 45 11

Wij hebben regelmatig in voorraad:
Regelmatig voorradig Zwart lori's, geelgestreepte lori's, Stella lori's, Ferry lorri-keets, edelpapegaaien, Blauwkroontjes en tal van andere interessante soorten.
Alles tegen uiterst scherpe prijzen!

SCHERPE MAAGKIEZEL

1. fijn - voor kleine zaadetende vogels
2. grof - voor grote parkieten - duiven - fazanten.

1. Uw vogels hebben geen tanden....
Wel een spiermaag. Zorg dat er
SCHERPE KIEZEL in zit....!

VERKRIJGBAAR IN DIERENSPECIAALZAKEN
Waar niet verkrijgbaar bellen naar:

F. THIJSSSEN MILL

Telefoon 08859-17 37 b.g.g. 14 18 • Postbus 29

Tussen twee seizoenen

Met het kweekseizoen zo goed als achter ons en met de blik op de komende tentoonstellingsperiode, is het ook voor u misschien wel interessant om aan de hand van wat cijfers eens te bekijken wat er al zo omgaat in een tentoonstellingsseizoen. We doen dat aan de hand van het cijfermateriaal wat is verkregen uit de ontvangen verzekeringsformulieren van de afdelingen.

Tentoonstellingen.

Gedurende het tentoonstellingsseizoen 1981/1982 zijn er vanwege de NBvV in totaal 662 tentoonstellingen gehouden, waarvan 538 afdelings-, 65 regionale-, 34 nationale- c.q. internationale-, 12 speciaalclub- en 12 districttentoonstellingen alsmede 1 bondskampioen.

Vogels

Het totaal aantal ingezonden vogels voor de wedstrijdklasse bedroeg niet minder dan 274.194. Door 8 afdelingen was hun totaal aantal vogels helaas niet gespecificeerd opgegeven. Teneinde tot een zo juist mogelijk beeld te komen zijn we bij de berekening van de percentages in soorten vogels uitgegaan van 271674.

We komen dan tot de volgende verhoudingen.

Kleurkanaries	46.5%	(46.6)
Tropische vogels	12.6%	(12.2)
Vorm- en postuurkanaries	9.2%	(8.9)
Grasparkieten	7.2%	(6.9)
Grote parkieten	5.7%	(6.2)
Zebravinken	4.8%	(5)
Bastaarden	3.9%	(4.3)
Agaporniden	3.3%	(2.8)
Zangkanaries	2.7%	(2.7)
Duifjes en kwartels	2.3%	(2.3)
Japanees meeuwen	1.3%	(1.5)
Europese kooivogels	0.5%	(0.6)

De tussen ( ) geplaatste percentages zijn die van het seizoen 1981/1982.

Zij nog wel opgemerkt dat er in totaal 7689 vogels meer zijn ingezonden dan het vorige seizoen, hetgeen neerkomt op een stijging van 2.8%.

In het algemeen kunnen we stellen dat de verschuivingen van de soorten zoals we die de laatste jaren hebben moeten constateren thans min of meer tot stilstand is gekomen, de verhoudingen liggen ten opzichte van vorig jaar vrijwel gelijk.

Waarde

De waarde van vogels en TT-materiaal overschreed ruimschoots de 10 miljoen gulden. Hierover is door de NBvV premie betaald.

Bondsprijzen

Door de NBvV zijn ten behoeve van de tentoonstellingen ongeveer 650 bondskruizen en ongeveer 3900 bondsmédailles ter beschikking van de afdelingen gesteld. Bovendien ruim 510 bondskruizen, 550 bondsmédailles en 42 jeugdprizen ten behoeve van de districttentoonstellingen welke laatste bovendien nog werd gesubsidieerd met een bedrag van 6650 gulden.

Gemiddelden

Rekenen we de districttentoonstellingen met 20.325 vogels, en de bondskampioen niet mee, dan werden er per tentoonstelling 382 vogels ingezonden.

Verkoopklasse

Naast de wedstrijdklasse was er op zeer veel tentoonstellingen, maar liefst 316, ook nog gelegenheid voor de leden om in te zenden in een zogenaamde verkoopklasse. Of vraag en aanbod glad liepen is ons niet bekend.

Fraude

Helaas moeten we melden dat ook door onze keurmeesters weer een tweetal gevallen van fraude is geconstateerd. Het betrof uitwendige kleuring van kleurkanaries. Slechts twee, maar toch nog duidelijk twee te veel.

Dank

aan allen die op welke wijze dan ook heeft meegewerkt aan de realisering van een tentoonstelling. Het is voor het uitdragen van onze zo mooie hobby een fantastische gelegenheid en wij wensen u allen alvast erg veel succes in het komende seizoen. Ook dames en heren keurmeesters zeer bedankt voor uw vele en goede werk.

Tot slot

nog iets over de bondskampioen. Het is een grandioos gebeuren geweest met een record aantal vogels en inzenders. U heeft daarover al enkele malen uitgebreid kunnen lezen. Misschien vindt u het eens aardig om te weten waar die 1168 inzenders vandaan kwamen. Onderstaande tabel laat u dat zien:

Groningen	1.79%
Friesland	2.05%
Drenthe	2.14%
Overijssel	7.87%
Gelderland	9.62%
Utrecht	3.18%
Noord Holland	5.39%
Zuid Holland	15.06%
Zeeland	3.42%
Nrd. Brabant west	27.91%
Nrd. Brabant oost	15.75%
Limburg	5.82%

Redactie

WET BEDREIGDE UITHEEMSE DIERSOORTEN

In overleg met de betreffende ambtenaren van het Ministerie van CRM en de Landelijke Commissie Belangengroeperingen Gezelschapdieren, waarin ook wij vertegenwoordigd zijn, is overeengekomen om de procedure voor het aanvragen van ontheffing ten behoeve van de overdracht van nagekweekte exemplaren van de in de lijst behorende bij de Wet B.U.D. genoemde vogelsoorten, VOOR LEDEN VAN ONZE ORGANISATIE te vereenvoudigen. Indien u in bedoelde lijst genoemde vogels heeft gekweekt, zoals bijv. kroonduiven, dolksteekduif, kaapse papegaai, goudparkiet, patagonische rotsparkiet, ball-

spreeuw, pitta's etc. etc., en deze vogels zijn voorzien van een door de NBvV uitgegeven vaste voering, mag u de vogel(s) overdragen aan andere liefhebbers mits deze overdracht binnen TIEN DAGEN bij het Ministerie van CRM wordt gemeld. Hiertoe zijn formulieren ontworpen welke in viervoud moeten worden ingevuld door zowel de oude als de nieuwe eigenaar van de betreffende vogel(s). In voorkomende gevallen kunt u bedoelde OVERDRACHTSFOMULIEREN schriftelijk aanvragen bij Bondsbureau NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.

ZWARTE EN WITTE ZWANEN

De op het juli-blad afgebeelde 'witte' zwanen zijn knobbelzwanen, die als parkvogels zeer goed bekend zijn. Broedgevallen binnen onze grenzen betreffen dan ook meestal verwilderde exemplaren, ofschoon er ook een aantal échte wilde domicilie heeft. De knobbelzwaan dankt zijn naam aan de zwarte knobbel op de orangerode snavel. Vooral in de paartijd is deze knobbel bij de mannetjes erg opgezwollen. Vliegende knobbelzwanen maken met de vleugels een duidelijk zingend geluid. Deze zwanen leggen 5-7 witachtige eieren, die voornamelijk door het wijfje 5 weken worden bebroed. De jongen zijn grijs en zijn na een maand of vier onafhankelijk. De familieband blijft vaak erg lang gehandhaafd.

Zwarte zwaan

Op de afbeelding lijken de zwarte zwanen (*Gygnus atratus*) inderdaad helemaal zwart, maar in de vlucht vallen de witte slagpennen onmiddellijk op. Op het water zijn deze vogels erg sierlijk, maar op het land daaren-

tegen erg onbeholpen. Het kost ze nogal wat moeite om op te vliegen, maar zijn ze eenmaal in de lucht, dan produceren ook hun vierken een zingend geluid als dat van de knobbelzwanen. De vogels houden onderling contact met elkaar door luid getrompetter. Zwarte zwanen zijn inheems in Australië en Tasmanië maar ingevoerd in Nieuw-Zeeland, waar ze ook uitstekend gedijen. Zwarte zwanen prefereren meren met ondiepe randen, moerassige streken, beschutte baaien, lagunen en dergelijke. Het voedsel is plantaardig en bestaat hoofdzakelijk uit bladeren en stengels van waterplanten en algen; ook zaden ervan worden geconsumeerd, vooral door de jonge vogels.

Zwarte zwanen broeden in veel gevallen koloniegewijs en de nesten liggen dan maar een paar meter van elkaar verwijderd. Het nest is een omvangrijke hoop takken, twijgen, stengels, biez en andere waterplanten. De nestkom wordt gevoerd met dons en in dit zachte bedje komen de gewoonlijk vijf of zes groenige eieren te liggen, die door beide seksen beurtelings worden bebroed: het wijfje zit 's nachts op de eieren, het mannetje overdag. De niet broedende vogel

Meindert de Jong

fungeert als 'schildwacht'. (Bij alle andere zwanesoorten broedt voornamelijk het vrouwtje.) Het broeden duurt ongeveer vijf weken. Ook in ons land ziet men in parkvijvers en vogelparken geregeld zwarte zwanen en als siervogels mogen ze er zeker zijn!

Eizensijs

De naam eizensijs is een letterlijke vertaling van het Duitse 'Erlenzeisig' en is in Nederland een zogenaamde streeknaam. De officiële naam is gewoon sijs (*Carduelis spinus*). Men schat de totale populatie binnen onze grenzen op 25-30 paren, met andere woorden: de sijs is bij ons een zeer zeldzame broedvogel. Vaak worden de broedgevallen vastgesteld aan de hand van waargenomen jonge vogels; dit kunnen exemplaren zijn die ter piekke zijn uitgebroed, maar het is ook heel wel mogelijk dat ze elders zijn grootgebracht. In de zomermaanden ziet men plotseling jonge sizen maar kan men geen oude vogels ontdekken. Vrijwel zeker zijn dit vogels van elders, bij voorbeeld uit Scandinavië, want meermalen is geconstateerd dat jongen van vroege broedsels reeds in mei weggetrokken.

De Josephine lori

Charmosyna josephinae

Foto: Horst Müller

Tekst: Mevr. J.L. Spenkelink-van Schaik

De Josephine Lori is afkomstig van de westelijke helft van het Wilhelmina-gebergte op het eiland Nieuw-Guinea. Met zijn lengte van 24 cm behoort hij tot de middelgrote lori's.

Het is een mooi glanzend helder rode lori. Op het achterhoofd vormen de langere zwarte veertjes met daartussen lange lichtblauwe verer: een prachtig contrast tegen het rode kleed. De vleugels zijn donker groen. Het zwart op de dijen loopt over de flanken onder de vleugels door over de schouder uit. Tussen de vleugels op de rug onder het zwart met groen heeft de vogel een paars-blauwe vlek, die naarmate de vogel ouder wordt intenser van kleur wordt. De spitse rode staart eindigt in een gele punt. Ook aan de onderzijde is de staart geel. De poten en de snavel zijn oranje-rood. Het popje van de Josephine lori heeft in tegenstelling tot de man gele flanken. De jongere vogels zijn wat dof van tint met meer zwart en groen in het verenkleed. De poten zijn rood maar de snavel is zwartrood, naarmate de vogels ouder worden verdwijnt het zwart. Bij het verlaten van het nest zijn de ogen zwart; deze zijn na acht maanden oranje gekleurd. Bij de jonge poppen is de gele vlek niet effen gekleurd maar rood met gele vlekken.

Daar ik al mijn lori's dezelfde basisvoeding voer en ik dat in mijn boek 'Kunt u mij kweken?' beschreven heb, behoef ik daar niet nader op in te gaan. Zelf eet ik echter ook niet elke dag hetzelfde en even veel dus doe ik dat mijn vogels ook niet aan. De ene dag krijgen ze een grote appel, de volgende dag slechts bessen en of onkruidplanten die ze afsabbelen, dan weer alleen groenvoer. Er zijn echter ook wel dagen dat ik zo gehaast ben dat ze alleen, maar dan ruimschoots nectarvoeding krijgen. Tijdens een tentoonstelling in 1979-1980 had ik wat tijd vrij gemaakt en besloot ik om daar eens wat langer

rond te kijken. Zo ontmoette ik daar iemand die Josephine lori's had tentoongesteld. Ze waren nog wat smoezelig en hadden het daardoor wat koud, maar ik besloot toch maar de gok te wagen. Ik had deze lori's namelijk al eens eerder gezien en was er verrukt van. Na over en weer praten wat er door ons zo aan voeding verstrekt werd en hoe ze tot dusver gehuisvest waren kon ik in februari 1980 een paar in mijn bezit krijgen. Ik

rekende erop minstens een jaar nodig te hebben om ze, op mijn wijze gehuisvest en gevoerd, tot kweken te krijgen. Maar reeds tegen eind 1980 dook aanvankelijk de man, later ook het popje het blok in. Na drie weken besloot ik eens te gaan kijken en jawel hoor er lagen twee eieren in, de een donkerder (bevrucht) en een blank (net gelegd of onbevrucht?).

Drie dagen later keek ik nog eens, maar het blanke ei was blank gebleven en was dus onbevrucht. Jammer, maar ja het was het eerste legsel. Na ongeveer vijf dagen kwam het mannetje meer en meer van het nest af en weer vier dagen later ging ook het popje van het nest af. Toen ik ging kijken bleek het ei spoorloos. Niet een enkel stukje schaal vond ik terug. Jammer, volgende keer beter dacht ik toen maar.

Ik had ze een lang broedblok gegeven van 60 cm en 15 cm diameter, zoals ook voor Hoodedparkieten worden gebruikt. Daarin had ik een inspectieluikje gezaagd. Als nestmateriaal had ik wat blanke beukemolm aangebracht.

De vogels vielen in de rui en het was verder afwachten geblazen. De winter verstreek en eindelijk begon in maart de man zijn popje weer eens het hof te maken. Als een galante ridder boog hij zich diep voor zijn gade en deed zijn best zijn uiterste hoffelijke houding te begeleiden met zijn liefste liedjes. Was zijn toon normaal al liefelijk nu klonk het zo vleidend met zoveel lange uithalen, dat ik de pop weleens een duwtje had willen geven en zeggen: 'Kom nou, hij doet zo zijn best'. Steeds hipte ze maar weg. Na zo'n veertien dagen bezweek ze voor zijn aandrang en liet het toe dat hij haar begon te voeren en te koozen. Ik vermoed toch wel dat de lange nachten en korte dagen van de winter de pop wat in de war gebracht had. Normaal gaan lori's als ze eenmaal tot broeden zijn overgegaan, hiermede continu door, met een onderbreking van éénmaal per jaar een ruiperiode. Eindelijk legde de pop in de eerste dagen van mei haar eieren. Na vijftientig dagen broeden kipten de eieren. Na ongeveer een maand vond ik op een dag beide jonge vogels er wat kleumerig bij zitten.

Nadat ik het broedhok van wat droog en schoon materiaal had voorzien ging het weer beter. Maar tien dagen later vond ik toch op een ochtend het jonge popje dood in het blok. Het mannetje groeide verder goed op, het werd na het uitvliegen alleen nog door de vader gevoerd. Na veertien dagen lagen er weer twee eieren in het blok en heb ik toen het jong van de ouders gescheiden. Het jong heeft u in Breda op de tentoonstelling kunnen zien.

Bij mijn weten is dit de eerste in Nederland gekweekte lori van het geslacht Charmosyna.

Pietpraat over de Padovano

Ook in de nieuwste postuurstandaard heet deze vogel zo. Ik kan me nog herinneren dat er gewoon over gekuifde frisé werd gesproken, gelukkig is men daar van afgestapt. Waarom ik dat gelukkig vind? Omdat die naam op ieder ras past onder slechts twee voorwaarden, de vogel moet een kuif hebben en gefriseerd zijn. Door het gebruik van de naam Padovano wordt duidelijk dat het om één speciale gefriseerde kuifkanarie gaat, eventuele andere gekuifde frisees mogen geen Padovano genoemd worden. Dus, als we het over een Padovano hebben bedoelen we ALTIJD een Parijse Frisé met een kuif, nooit iets anders.

De laatste zin uit de vorige alinea geeft haarscherp aan waar we deze maand over pietpraten, we praten over Parijse frisees die van een kuif voorzien zijn! Daarmee is de opvatting dat de Padovano een apart ras is naar het rijk der labels verwezen, het is denkbaar dat u daar wat moeite mee heeft. Alleen al vanwege het feit dat de Padovano een 'eigen' keurbriefje heeft, dat de Padovano een aparte plaats heeft op de respectievelijke vraagprogramma's, zou het logisch zijn te veronderstellen dat het om een apart ras gaat, toch is dat niet het geval. Kijk, de Gloster Corcna en de Gloster Consort staan samen op één keurbrief, datzelfde geldt voor de Norwich gekuifd/ongekuifd, de Lancashire en de Crested/Crestbred. Daardoor wordt genoegzaam duidelijk dat het in feite gaat om één ras in twee variëteiten, het is jammer dat deze methode niet toegepast is bij het onderwerp van vandaag. Hetgeen zonder problemen zou kunnen, vreemd genoeg kent de keurfiche van de NBvV voor de Padovano niet een rubriek 'kuif', de verplichte kuif is ondergebracht in de rubriek 'kop'. Omdat ook de Parijzenaar zo'n rubriek heeft zouden de Parijse frisé en de Padovano best op één gezamenlijk keurbriefje kunnen, net als bij de andere kuifrassen het geval is. Als we dan toch bezig zijn, zet de Milano er dan ook maar bij!

Ja hoor, we zijn er weer. Op het vraagprogramm drie rassen, in feite slechts één ras in drie uitvoeringen; opnieuw wordt schrijnend duidelijk dat het begrip 'ras' in de postuurkanariewereld een lachertje blijkt te zijn. 't Is te zot om over te praten, een op kleur gefokte Parijse frisé heet ineens Milano, een gekuifde Parijse frisé heet ineens Padovano, in feite een zeer misleidende tactiek. Ik laat

het aan u over om te bedenken waarom deze tactiek toegepast is. Als ik u

door Jan Kuiper

een hint mag geven: de oorzaak ligt dichterbij de kontzak dan bij de liefhebberij.

Vergis u niet, ik heb het diepste respect en een grote dosis bewondering voor de fokkers die kans zien om de toch lang niet makkelijke Parijse frisé van een extra dimensie te voorzien, het gaat me echter te ver dat dit leidt tot erkenning als apart ras. Zonder enig bezwaar kunnen de drie varianten door elkaar gefokt worden, alleen in de landen waar de Padovano ongepigmenteerd moet zijn met een gepigmenteerde kuif kan vermenging problemen opleveren ten aanzien van het uiteindelijke produc-

tielijfer. Dat neemt niet weg dat de ongekuiden die ook in deze fok zullen verschijnen in elk geval als Parijse frisé ingezonden kunnen worden, dit 'moederras' kent namelijk geen beperkingen t.a.v. de bontvorming. Restricties zijn er bij de kleurvariant, de Milano, toegestaan zijn wit en orangerood en de gepigmenteerden met zo'n bijkleur; ergo, een geheel gele of geheel groene frisé wordt als Parijzenaar beoordeeld terwijl de witte en de blauwe als Milano gekeurd worden.

Iedere medaille heeft zijn keerzijde, laten we de zaak eens van de andere kant bekijken. Veronderstel eens dat u in het gelukkige bezit bent van een goed doorgefokte stam Parijse frisees, u haalt regelmatig prijzen met de producten, u raakt er een beetje op uitgestudeerd. Maak dan gebruik van de mogelijkheden die ook de NBvV u biedt, breng wat variatie aan in die stam. Door het simpele aanschaffen van slechts één exemplaar met een witte kleur of bijkleur kunt u zonder de stam aan te tasten Parijzenaars en Milano's op de TT brengen, al zijn dan die Milano's misschien toevalstreffers. De kuifactor van de Padovano gedraagt zich net als bij alle andere kanaries het geval is, dus, het inbrengen van één gekuifd exemplaar biedt u de mogelijkheid om en Parijzenaars en Padovano's te produceren. Hoewel ik dat bijna niet durf te zeggen, u zou ook nog kunnen proberen om ze alle drie door elkaar te fokken, d'r zal maar een witte met een donkere kuif 'uitrollen', staat u dan even mooi gesteld. Op deze manier heeft u op ieder COM-kampioenschap een drievoudige kans op een prijs, met de Milano, de Padovano en met de Parijse frisé. Februari 1985 zijn de wereldkampioenschappen weer in Nederland, om precies te zijn in Zutphen, u heeft dus nog een paar jaar de tijd. Denk erom dat zowel de Milano alsook de Padovano er uit moeten zien als een perfecte Parijse frisé om hoog te scoren, probeer niet om matige Parijzenaars als variant in te zenden, dat werkt niet! De volgende maand staat een wensdroom op het programma, namelijk de London Fancy, TOT DAN!

ERELIJST VAN TOEGEKENDE NBvV-OORKONDEN TER BEVESTIGING VAN EEN BEHAALD ZELDZAAM KWEEKRESULTAAT

Lories

- Charmosyna josephinae*, Josephinelori
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Eos bornea*, rode lori
F. Beswerda, Loppersum (79)
- Eos cyanogenia*, konings- of zwartvleugellori
Th. v.d. Heuvel, Heeswijk Dinther (81)
- Eos reticulata*, blauwgestreepde lori
B. v. Eekeres, Edam (77)
- Eos squamata squamata*, violetneklori
Th. Cramer, Leeuwarden (81)
- Eos squamata guenbyensis*, capuzenlori
W.F. Roos, Vessert (79)
- Lorius garrulus garrulus*, geelmantel- of molukkenlori
L.J. Lukus, Noordgouwe (81)
- Lorius garrulus flavopalliatus*, geelrug molukkenlori
J. van 't Hoen, Alblasertdam (82)
- Pseudeos fuscata*, dusky lori
F. Beswerda, Loppersum (80)
- Pseudeos fuscata incondita*, gele witruglori
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Thrichoglossus euteles*, geelkoplori
P.J. v.d. Damme, Middelburg / Mevr. Spenkelink, Soesterberg (81)
- Thrichoglossus flavoridus meyeri*, mejjerslori
F. Beswerda, Loppersum / H.B. Oude Geerdink, Tubbergen en Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Thrichoglossus goldiei*, viooltjeslori
F. Beswerda, Loppersum (80)
- Thrichoglossus haematodis haematodis*, groenneklori
Th. v.d. Heuvel, Heeswijk Dinther (78)
- Thrichoglossus haematodis capistratus*, bloedvleklori
Th. Cramer, Leeuwarden (80)
- Thrichoglossus haematodis forsteni*, forstenlori
Th. Cramer, Leeuwarden (81)
- Thrichoglossus haematodis moluccanus*, lori van de blauwe bergen
J. de la Vienna, Middelburg (80)
- Thrichoglossus haematodis mitchelli*, mitchellslori
F. Beswerda, Loppersum (80)
- Thrichoglossus iris*, irislori
F. Beswerda, Loppersum (81)
- Thrichoglossus ornatus*, ornaatlori
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (80)

Loriculus-soorten

- Loriculus galgulus*, blauwkroontje
B.J. Ketelaar, Varsseider (81)
- Loriculus philippensis*, philippijns hangparkietje
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Loriculus vernalis*, lentepapagaaitje
A.Th. Hummel, Delfzijl en G.C. van Rhenen, IJsselstein (81)

Overige parkietsoorten

- Agapornis taranta*
K.A. Veen, Sappemeer (77)
- Aratinga acuticaudata*, blauwkop aratinga
S. Dekkers, Rijsbergen en Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Aratinga auricapilla*, golden capped parkiet
Th. de Graaf, Luttelgeest (80)
- Aratinga aurea*, aurea goudvoorhoofdparkiet
K. v.d. Meijs, Hilvarenbeek (81)
- Aratinga canicularis*, petz parkiet
C.F. Remonder, Heerenveen (81)
- Aratinga holochlora rubritorquais*, roodborst aratinga
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Aratinga leucopyrrhus*, Guyanaparkiet
P. Hermans, Heythuysen (82)
- Aratinga pertinax aeruginosa*, bruinkeelparkiet
J. Kannekens, Fijnaart (82)
- Aratinga pertinax chrysophrys*, maisparkiet

- A. v.d. Cingel, Espel (79)
- Aratinga solstitialis*, zonparkiet
Th. de Graaf, Luttelgeest (78)
- Aratinga jandaya*, jandayaparkiet
J.H.W. Burgers, Arnhem (80)
- Brotogeris versicolorus chiriri*, kanarievleugelparkiet
L.H. Hendriks, Heibloem (82)
- Cyanoliseus patagonus*, pategonische rotsparkiet
A. van Seggelen, Oud Ade (79)
- Deropteryx accioitrinus*, kraagparkiet
Th. Cramer, Leeuwarden (82)
- Enicognathus ferruginae ferruginae*, magelhaenparkiet
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (80)
- Lathamus discolor*, swiftparkiet
Th. v.d. Heuvel, Heeswijk Dinther (81)
- Pionites melanocephala*, zwartkop caique
R.L. Karszen, Almelo en dhr. Leenders, Den Helder (82)
- Pionus maximiliani*, maximiliaan papegaai
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Pionus semiloides*, grijskop papegaai
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Pionus tumultosis*, rozekop papegaai
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (82)
- Poicephalus senegalus*, bont boertje of senegalpapegaai
W. Dijkstra, Purmerend (80)
- Psittacula alexandri*, rozeborstbaardparkiet
J. Dekkers, Rijsbergen (79)
- Psittacula derbyana*, derbyanparkiet
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (81)
- Psittacula roseata*, rozekopparkiet
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Pyrrhura cruentata*
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Pyrrhura frontalis kriegi*
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Pyrrhura leucotis*, witoorparkiet
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (81)
- Pyrrhura melanura berlepschi*
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Pyrrhura melanura chapmani*
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Pyrrhura molinae*
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (80)
- Pyrrhura picta*
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (79)
- Pyrrhura rhodogaster*, roodbuikparkiet
Mevr. Spenkelink, Soesterberg (81)

Tangara's

- Tachyphonus rufus*, weduwetangara
J. Gijbels, Tilburg en P.J. van Damme, Middelburg (77)
- Tangara arthus*, goudtangara
M. van Maarleveld, Amsterdam (82)
- Tangara chilensis*, paradijstangara
M. van Maarleveld, Amsterdam (82)
- Tangara cyanicollis*, blauwkoptangara
J. van der Heide, Gouda (82)
- Tangara mexicana*, turquoise tangara
F. v.d. Broek, Tilburg (78)
- Thraupis episcopus caerulea*, blauwe witschoudertangara
G.C. van Rhenen, IJsselstein (82)
- Thraupis virens*, blauwgrijze tangara
K. Voewijk, Amsterdam (79)

Timali's, nachtegalen

- Heterophasia capistrata capistrata*, zwartkoptimali
J. de la Vienna, Middelburg (80)
- Minia cyanouroptera*, blauwvleugelnachtegal
P.J. van Damme, Middelburg (78)
- Yuhina flavicollis*, roest- of geelnektimali
J. Werneke, Muiderberg (81)
- Yuhina nigrimenta*, zwartkin timali
R.S. van Dijk, Harlingen (80)

Spreeuwen, maina's troepialen, lijsters

- Acridotheres cristatellus cristatellus*, kuifmaina
C. van Zuilekom, Philippine (79)
Acridotheres cristatellus fuscus, Jungle- of bruine kuifmaina
P. Visser, Wijnjewoude (82)
Acridotheres cristatellus javanicus, witbuikkuifmaina
P. Visser, Wijnjewoude (80)
Acridotheres ginginianus, oevermaina
W. Boers, Oosterhout (81)
Acridotheres tristis, herdermaina
H.T. Kleijn, Leerdam (80)
Copsychus malabaricus, schamaliijster
L. Nowee, Den Haag (77)
Garrulax leucolophus, witkuifgaai
C. van Zuilekom, Philippine (78)
Lamprotornis chalybaeus, groene glansspreeuw
H. van Rijn, Haaksbergen (81)
Lamprotornis chloropterus, groenvleugel glansspreeuw
A.H. Kolk, Rhoden (80)
Lamprotornis iris, Emaraldspreeuw
W. Goossens, Nieuw Namen (82)
Lamprotornis purpureus, purper glansspreeuw
A. Wevers, Haaksbergen (80)
Lamprotornis splendidus, pracht glansspreeuw
F.A. Lensen, Bavel (82)
Leucopsar rotschildi, balispreeuw
P.J. van Damme, Middelburg (79)
Spreeo superbus, driekleurglansspreeuw
L. van Santen, Naaldwijk en G.M. van Schaik, Rotterdam (78)
Sturnus contra jalla, jallaspreeuw
J. Valk, Joure (80)
Sturnus erythropygius andamanensis, andamenspreeuw
J. van Dijk, Vroomshoop (80)
Sturnus malabaricus, grijskopspreeuw
D.J. Rooze, Lepelstraat (80)
Sturnus pagodarum, pagodespreeuw
H. van Rijn, Haaksbergen (79)
Sturnus sinensis, mandarijnspreeuw
C. Eindhoven, Vinkeveen (80)

Overige vruchten- en insecteneters

- Bombicilla cedrorum*, mexicaanse pestvogel
Ottema, Drunen (80)
Cyanerpes cyaneus, roodpoot suikervogel
I. den Hartog, Bovenkarspel (82)
Laterallus leucopyrrhus, witborstral
M. Hagenaars, Geldermalsen (77)
Lybius torquatus, halsbandbaardvogel
H.Th. Lammers, Budel (82)
Nectarinia asiatica, purper nectarvogel
S. van Schie, Rotterdam (82)
Pycnonotus jocosus emeria, roodoorbuiltuif
J.A. Beekmans, Gemert (77)
Sarcops calvus, philippijnse kaalkopkraai
S. van 't Hart, Rotterdam (78)
Urocissa erythrorhyncha occipitalis, roodsnavelkitta
H.Th. Lammers, Budel (81)

Tropische duifjes en kwartels

- Colinus virginianus ridgwayi*, mexicaanse bobwhite
W.S. de Rijke, Oldemarkt (81)
Caloenas nicobarica, nicobaren- of manenduif
M.P. Verhoeven, Mierlo (80)
Colombina minuta, grijsrug dwerggrondduifje
J. Marsch, Dalisen (81)
Colombina passerina, musduifje
A.J. Timmer, Lettele (81)
Gallicolomba rufigula, goudborstduif
M.P. Verhoeven, Mierlo (79)
Macropygia amboinensis, koekoeksduif
M.P. Verhoeven, Mierlo (80)
Macropygia ruficeps, koekoeksduif
G.C. van Rhenen, IJsselstein (82)
Dreopelia martinica, martiniqueduif

- A.J. Timmer, Lettele (81)
Turnix dussumier, dussumiers vechtkwartel
P. Gans-Sterk, Schoonrewoerd (82)

Overige soorten

- Aegitha temporalis*, sydney- of doornastrilde
Joh. van Dijk, Leeuwarden en P.G. Kraan, Hazerswoude (82)
Alario alario, alariovink
J. van Zundert, Fijnaart (80)
Chitagra sulphuratus, zwavelgele dikbekcini
W.F. van Wei, Bostel (82)
Diuca diuca, diucavink
J. v.d. Heuvel, Gouda (80)
Emberiza flaviventris, geelbuikortolaan
P. Persoon, Poeldijk (77)
Erythrura prasina, indische nonpareil
W. Kjerks, Elshout (80)
Estrilda melanotis, dufresneastrilde
P.G. Kraan, Hazerswoude (80)
Estrilda nonnula, nonastrilde
T.P. Goossen, Zelhem (79)
Euplectes orix, grenadierwever
A. van Lankveld, Gemert (82)
Euschistospiza dybowskii, dybowski-astride
J. Wigmore, Bladel (78)
Fringillaria tahapisi, zevenstrepengors
B. Kok, Ulf (77)
Hypochoera chalybeata, staalvink
A. v.d. Biggelaar, Gerwen (82)
Lagonosticta rara, zwartbuikvuurvink
W.J. van Eekhout, Lelystad (81)
Lagonosticta rhodopareia, rose amarant
P.J. Ubbink, Kampen (80)
Lagonosticta rubricata, donkerrode amarant
P.G. Kraan, Hazerswoude (77)
Lagonosticta vinacea, wijnrode amarant
J. Wigmore, Bladel (79)
Lonchura molucca, moluks bronzemannetje
B. ter Horst, Almelo en W. Huisman, Scherpenzeel (82)
Lonchura quincolor, vijfdeurennon
J. Neutkens, Knegsel en F. Panjer, Veghel (82)
Neochima phaeton, zonastrilde
J. Neutkens, Knegsel (81)
Ortygospiza atricollis muelleri, kwartelastrilde
W.M. Ottema, Drunen (81)
Passer eminibus, emin's mus
N.L. van Loon, Tilburg (81)
Passer melanures, kaapse mus
C.A.W. Siero, Dalisen (82)
Petronia superciliaris, keelvlak rotsmus
J. Wiersma, Berg en Dal (79)
Pirenestes sanguineus, karmozijnstrilde
J. van Zundert, Fijnaart (81)
Pooospiza nigrorufa, bruinborst(warbler)gorsvink
J. Penders, Hoensbroek (79)
Quelea quelea, zwartmasker roodbekwever
P. Kars, Stiens (80)
Quelea quelea aethiopica, zwartmasker roodbekwever
L. Schlee, Dordrecht (80)
Rhodocephalus obsoleta, vale woestijnvink
W.F. van Wei, Bostel (79)
Serinus atrogularis, zwartkeel geelstuit edelzanger
W.I. van Eekhout, Lelystad en Mevr. Engelsma, Nw. Bejerland (80)
Serinus menneli, zwartwang cini
Van de Berkmoortel, Helmond (82)
Sicalis olivascens, olijfvink
P. v.d. Hooven, Zwolle (81)
Spermophaga haematina, roodborst zaadkraker
J. Wigmore, Bladel (78)
Vidua fischeri, fisher's weduwevogel
J. Wigmore, Bladel (80)
Zonotrichia capensis, bruinnekmusgors
G.C. van Rhenen, IJsselstein (80)

RINGEN 1983

Elk afdelings- en verspreid lid heeft een kweeknummer dat bestaat uit 4 posities en is een combinatie van twee letters en twee cijfers of een letter en drie cijfers of een cijfer en drie letters. Dit kweeknummer staat vermeld op de lidmaatschapskaart en op de onderste regel van het adresetiketje op de wikkel om het maandblad. Onder dit kweeknummer kan elk lid ringen bestellen. **Afdelingsleden uitsluitend via de ringencommissaris van de afdeling; verspreide leden in binnen- en buitenland rechtstreeks aan het bondsbureau. ABONNEES KUNNEN GEEN RINGEN BESTELLEN.**

Personen die lid zijn van meerdere afdelingen hebben toch slechts één kweeknummer en zij mogen de ringen slechts via één afdeling bestellen. Bij overtreding hiervan kan uitsluiting van deelname aan tentoonstellingen voor een bepaalde periode het gevolg zijn.

Zowel voor afdelings- als voor verspreide leden sluit de termijn van eerste, dus goedkoopste, ringenbestelling op 15 september 1982. De ringencommissarissen dienen er voor zorg te dragen dat deze totaalbestellingen vóór 1 oktober 1982, inclusief de betaling daarvoor, op het bondsbureau zijn ontvangen.

Voor ringen die door de leden na 15 september en voor ringen die door de ringencommissarissen na 1 oktober worden besteld, gelden de verhoogde prijzen. Overigens gelden deze verhoogde prijzen niet voor hen die ná 15 september lid zijn geworden.

De minimum afname is 25 ringen per maat; ook bij eventuele nabestellingen.

Aflevering

Afdelingen welke leden hebben die al vroeg met de kweek beginnen, doen er verstandig aan om de eerste ringenbestelling, inclusief de betaling daarvoor, zo vroeg mogelijk naar het bondsbureau te zenden, in elk geval al vóór 15 september a.s. Ringenbestellingen die vóór 15 september a.s. op het bondsbureau worden ontvangen, zullen, indien zich geen buitengewone omstandigheden voordoen, worden afgeleverd omstreeks Kerstmis.

Ringenbestellingen die tussen 15 september en 1 oktober op het bondsbureau worden ontvangen, zullen worden afgeleverd vanaf de tweede helft van januari.

Ringenbestellingen die na 1 oktober op het bondsbureau worden ontvangen, zullen worden afgeleverd vanaf omstreeks half februari.

Foute ringen dienen ten spoedigste via de ringencommissaris te worden geretourneerd.

Deze zullen met voorrang worden behandeld zodat binnen redelijk korte termijn na ontvangst van die foute ringen op het bondsbureau, de nieuwe ringen worden afgeleverd.

Nog enkele tips

Wij adviseren de leden om vooral ALLE ringen die men denkt nodig te hebben in één keer te bestellen. Voorkom nabestellingen, het is in uw eigen voordeel. Vanaf 31 mei tot en met december zullen geen bondsringen voor het dan lopende jaar meer kunnen worden besteld. Tenslotte nog een tip voor de ringencommissarissen, geef bij uw eerste ringenbestelling NOOIT bestellingen op van leden waarvan u hun kweeknummer niet bekend is. Wanneer op een verzamelstaat kweeknummers ontbreken, ondervindt deze bestelling aanmerkelijke vertraging!

Indicatielijst

In ondervolgende lijst kunt u zien welke maat ringen voor welke soort vogels besteld dienen te worden. U DIENT ER ECHTER

WEL REKENING MEE TE HOUDEN DAT DEZE LIJST ALS EEN RICHTLIJN MOET WORDEN GEZIEN EN DAT U UW VOGELS TE ALLEN TIJDE ZODANIG MOET RINGEN DAT DE RING BIJ EEN VOLWASSEN VOGEL NIET MEER LANGS DE NORMALE WEG VAN HET Pootje kan worden geschoven. Indien u vogels van een bepaalde soort heeft die kleiner zijn dan normaal, dan moeten die vogels geringd worden met een ring welke kleiner is dan in de lijst wordt aangegeven.

2 mm: Goudbukjes, napoleons, oranjeakjes, vuurvinken, st-helenafazantjes, teugelastriden, tijgervinken, brillenvogeltjes, alle soorten blauwfazantjes en alle overige soorten van gelijke grootte.

2.3 mm: Aurora-, binsen-, druppel-, geschilderde-, granaat-, kwartel-, melba-, bichenow en wienerastriden, blauwgrijze roodstaartjes, grote en kleine cubavinken, mozambiquesijsjes, edelzangers, kleinsoortige ekstertjes, bronzemannetjes, loodbekjes, zilverbekjes, capuzensijs en alle Amerikaanse sizensoorten, alsmede alle vogels van gelijke grootte.

2.5 mm: Parelhalsamadine, muskaatvink, spitsstaart-, masker-, goud-, ceres- en alle papegaaiamadines, gordelgrasvink, bandvink, roodkopamadine, bruinborst-, witborst- en gele rietvinken, diamantvink, alariovink, raza espagnola, reuze-ekstertje, kleinsoortige putter, japanse meeuw, zebra-vink, europese sijs, kleine tangara's en alle soorten van gelijke grootte, alsmede alle bastaarden uit bovengenoemde soorten onderling.

2.9 mm: alle zang-, kleur- en de niet later genoemde vorm- en postuurkanaries, alle overige niet genoemde europese kooivogels, bastaarden uit kanarie x europese vogel en uit europese vogel onderling, rode en grijze kroonvinken, indigo-, veelkleuren-, lazuli, saffraanvinken, tangara's en alle andere soorten van gelijke grootte.

3.2 mm: Parijse frisé, norwich, yorkshire en lancashirekanaries, japanse-, zilveroor- en blauwvleugelnachtegaal alsmede alle soorten van gelijke grootte.

3.5 mm: Chinese dwergkwartel, rijstvogel, schamaliester, buulbuuls, grote tangara's, diamantduifje, en alle overige vogels van gelijke grootte.

4 mm: Grasparkieten, kardinalen, kleine exotische duifjes o.a. peru-, rots-, vredes-, zebra- en zwartmaskerduifje, grijskop-, pagode- en andere glanspreeuwen, alle neophemasoorten zoals bourkes, turquosine, splendidparkiet, dwergpapegaaitjes, harlekijn- en coramandelkwartels, alsmede alle vogels van gelijke grootte.

4.5 mm: alle agaporniden, stanleyrosella, maina's, japanse kwartel en alle vogels van gelijke grootte.

5 mm: Roodrug en pruimkopparkiet, kakariki's en alle overige soorten van gelijke grootte.

5.4 mm: Valkparkiet, overige rosellasoorten, kan. vleugelparkiet e.a. brotogerissoorten, aymaraparkiet e.s., bolborhynchus soorten, viooltjeslori en alle andere vogels van gelijke grootte.

6 mm: Dolksteekduif, californische kuifkwartel, virginiaakwartel, grote rosella's, grote alexander-, mus-, prinses van wales-halsband parkiet, meeste pyrrhurasoorten (witoor), meeste trichoglossussoorten (groennek lori etc.), meeste aratingasoorten en overige soorten van gelijke grootte.

7 mm: Australische kuif- en bronsvleugelduiven, bont boertje meijers papegaai, grotere lorisoorten en caiques.

Vervolgens kunnen we nog leveren ringen in de maten **8 mm** **10 mm** voor o.a. carolina- en mandarijneenden, goudfazanten grijze roodstaart-, edel- en amazonepapegaaien, pionussoorten en **12 mm** voor o.a. overige gangbare fazantsoorten.

Bij niet genoemde, minder algemene vogelsoorten is het verstandig om eerst met een schuifmaatje de dikte van de pootje van die vogel te meten en aan de hand daarvan vast te stellen hoe groot de ring dient te zijn.

Het gaat altijd om de middellijn van de ring!

PRIJZEN VAN DE RINGEN (per stuk)

2 t/m 3.5 mm	1e bestelling 27 c.	Nabestelling 32 c
4 t/m 14 mm	1e bestelling 33 c.	Nabestelling 38 c

foto's van een hobby

Zo maakt u geslaagde hobby-foto's (7)

Alles in beweging

De oude Griekse filosoof Heraclitus zei het al zo'n vijf en twintig eeuwen geleden. Zijn bekende uitspraak is 'panta rhei' oftewel: alles is in voortdurende beweging. Ook fotografen hebben er niet zo wijsgerig, maar wel heel praktisch mee te maken: alles beweegt!

Een onderwerp kan bewegingsonscherpte geven. Of de hand, die de camera vasthoudt, kan zorgen voor trillingonscherpte. Beide oorzaken hebben ongeveer hetzelfde gevolg: een onscherpe 'bewogen' foto. Wat doe je daaraan?

Eerst die trilling

Eén seconde is een kort moment. 1/30e seconde is haast niets en in elk geval zo kort, dat we daar bij het maken van een foto geen last van zullen hebben. Dat dacht u, maar het is een misverstand. Zelfs ervaren fotografen werken pas 'uit de hand' als de tijdring van hun camera is afgesteld op 1/60e seconde of korter. Sommige durven ook nog 1/30e seconde aan als ze een erg vaste hand hebben maar dat is dan wel het maximum. En omdat we bij het maken van hobbyfoto's nog wel eens te maken hebben met minder gunstige lichtomstandigheden of bij héél dichtbij met een verlenging van de belichtingstijd door het gebruik van tussenringen, dan hebben we een hulpmiddel nodig.

Statieven in vele soorten

Gelukkig is ooit het statief uitgevonden. Daar wordt de camera opgeschroefd en dank zij de in hoogte verstelbare poten en een draaibaar balhoofd, dat vaak ook nog schuin omhoog of omlaag kan worden gericht, kunnen we het probleem van de trillingonscherpte oplossen. Denk niet, dat er alleen maar van de ouds bekende driepoot-statieven bestaan, lie op een wandeling wat lastig mee nemen zijn. Er zijn autostatieven, die met zuignappen op het glas kun-

nen worden vastgezet. Er zijn tafel- of borststatieven en speciale klemstatieven, die op een tak of een paal kunnen worden gemonteerd. Er is dus keus genoeg. Wie ook een draadontspanner gebruikt, hoeft de camera zelfs niet meer aan te raken. Het resultaat is: foto's die een maximale scherpte hebben.

De bewegingsonscherpte

Die los je niet op met een statief, want daarbij ontstaat de onscherpte omdat een voorwerp beweegt tijdens het moment, dat de lens geopend is. Bij een postzegel heb je daar geen last van, want die ligt wel stil maar een in de wind heen en weer bewegende

bloem of een rijdende modeltrein kan onscherp op de foto komen. Vooral omdat bij een zo dichtbij genomen foto de snelheid veel hoger lijkt. Hoe dichterbij een voorwerp beweegt, hoe sneller de beweging is. Kijkt u maar eens naar een auto, die u op tien meter afstand passeert en één die rakelings langs u rijdt

Drie mogelijkheden

Om toch een foto te krijgen zonder bewegingsonscherpte zijn er drie mogelijkheden. De eerste wordt het meeste toegepast en dat ligt voor de hand: de belichtingstijd wordt verkort. Wat bij een belichting van 1/30e seconde nog beweegt, staat bij een

opname van 1/500e of 1/1000e seconde wél onbeweeglijk op de foto. Dat is het beeld 'bevroren'. Alleen: wie van heel dichtbij fotografeert met tussenringen of een balgapparaat kan meestal zo'n korte tijd niet aanhouden.

Dan is er de tweede mogelijkheid: de flitser en vooral de computerflitser. Flitsers worden meestal gebruikt met een belichtingstijd van 1/30e seconde of 1/60e seconde, maar omdat de lichtflits zelf veel korter duurt (meestal 1/500e tot 1/1000e seconde en bij een computerflits vaak 1/10.000e seconde of nog minder) komt de eigenlijke belichting in een zeer korte tijd tot stand. Ook nu wordt dus de beweging 'bevroren'.

Beweging uitschakelen

Dat is de derde mogelijkheid, die wordt toegepast om bij een macroopname ongewenste bewegingsonscherpte te voorkomen. Een bloem wordt voorzichtig met een ijzerdraadje vastgeklemd of geplukt om hem binnen te fotograferen. Het voordeel is dat je dan ook de achtergrond beter in de hand hebt en bijvoorbeeld een lichte bloem voor een zwart karton kunt zetten. Ook het licht is gemakkelijker te richten. Een modeltrein wordt stilgezet.

In een aquarium wordt een tijdelijk tussenwandje gezet om te bereiken, dat de vis in die kleine ruimte meer rustige opnamekansen geeft dan in dat grote aquarium.

Slechte methode

Er is ook een manier, die beslist moet worden afgeraden. Dat is: doden van een insect door verdoving om toch een foto zonder bewegingsonscherpte te krijgen. Bij deze methode heb je inderdaad de mogelijkheid om in alle rust een tijdopname te maken van een insect op een bloem bijvoorbeeld. Maar wie in zijn macrofoto's ook de schoonheid van al wat leeft en groeit wil uitbeelden zal deze methode stellig afwijzen omdat het doel nu eenmaal niet alle middelen heiligt.

De roze vink

Door Petr. Podpera

De Roze vinken behoren tot het geslacht *Leucosticte* en men onderscheidt slechts vijf soorten met een aantal ondersoorten. Van deze vijf komen er twee voor in westelijk Noord-Amerika, twee in Azië, terwijl één soort – de held van ons verhaal – de Roze vink, *Leucosticte arctoa*, domicilie heeft in beide werelddelen. (Sommige auteurs beschouwen *L. arctoa*, *L. atrata*, *L. australis* en *L. tephrocotis* als één soort). De hier afgebeelde vogel is de subspecie *pustulata*. Alle soorten Roze vinken houden ervan om te vertoeven in hoger sferen, in dit geval in hoge gebergten. In de Himalaya bijvoorbeeld wordt een bepaalde soort soms aangetroffen op hoogten van

5000 tot 6000 meter. Op dergelijke hoogten kan het in het koude jaargetijde soms 'bar en boos' zijn en dan dalen de vogels af naar lagere regionen, de dalen en valleien. De Roze vink – waar we het verder over zullen hebben – is op diverse plaatsen een trekvogel, die het 's winters zuidelijker zoekt. De in Noord-Amerika voorkomende Roze vinken worden verdeeld in drie ondersoorten: één komt voor in Alaska en de Pribilof Eilanden en heeft een grijsachtige kruin; één leeft in het noordelijk deel van de Rocky Mountains en wordt wel 'zwarte' roze vink genoemd en één komt voor in het zuidelijk deel van het Rotsgebergte, de Roze vink met een bruinachtige schedel. De

hier afgebeelde vogel komt echter uit Azië. Dit is te zien aan de onderdelen, die bij de Amerikaanse subspecies véél meer roze getint zijn. Over het algemeen is nog niet zo heel veel bekend omtrent de Roze vinken. Dat geldt in het bijzonder voor de Aziatische soorten. De bekende ornitholoog A.A. Allen schrijft onder meer (en hij heeft het over de Amerikaanse soorten): 'Als ware alpinisten houden de Roze vinken zich op in hun westelijke woongebieden vaak op of nabij sneeuwvelden en gletsjers. In het voorjaar kan men ze hoog boven de boomgrens in troepjes bij de smeltende sneeuw zien rondlopen om zaadjes en insecten op te zoeken.' Het geluid dat deze vinken, die ongeveer zo groot zijn als onze huismus, heeft niet erg veel om het lijf. Het doet denken aan het gejuip en gekwetter van de mussen, soms met een helder fluitend 'tsjuuw' er tussendoor, dat het meest tijdens de vlucht wordt gehoord.

Broedgegevens

Tamelijk vroeg in het voorjaar beginnen de mannetjes de vrouwtjes het hof te maken, hoewel de balts niet veel te betekenen heeft. Aangezien er doorgaans veel meer mannetjes dan vrouwtjes zijn, is van een territorium geen sprake, maar wel verdedigen de heertjes een gebiedje rond de dames. Het nest is een vrij hoog kommetje, dat van gras, haren en veren wordt opgetrokken op een ondergrond van mos. Het wijfje kiest de nestplaats uit en vervaardigt ook de toekomstige kinderkamer. Pa heeft een 'makkie' want ook madame broedt de 4-5 eitjes uit in 14-17 dagen. De eieren zijn 'zo wit als de sneeuw op de berghellingen'. Wordt een nest verstoord, dan is er veelal geen tijd een tweede legsel te produceren. Het groeiseizoen is erg kort op de toendra en de biologische activiteiten moeten plaatsvinden in 6-8 weken. De cyclus van de Roze vinken duurt circa 6 weken: van het begin van de nestbouw tot het uitvliegen van de jongen. Er is dus wel haast geboden...

Seizoenervaringen van een harzer keurmeester

Geachte sportvrienden, leest u 'Onze Vogels' wel? Het blad is óók voor ons Harzerkwekers! Laatst zat ik niets vermoedend te keuren. Een kanarie ging met zijn staart langs het deurtje, en het ging open.

Onmiddellijk ingrijpen was geboden. Dat hij daarna weinig of niet meer zong hoef ik u natuurlijk niet te vertellen, dat weet u al, en ook de andere drie vogels van die stam waren van slag. Waarom, beste lezers, het is zo eenvoudig te voorkomen. Het staat in het juli-nummer 1981, bladzijde 306. Tegenover het draaipunt van het deurtje van het zangkooitje boort u een gaatje door het lijstwerk en het deurtje, doe er een spijker in en u voorkomt zo een hoop narigheid! Het sluitbeugeltje wordt namelijk nog al eens per ongeluk verplaatst, door het in en uit de kist halen.

Het is me dit afgelopen seizoen regelmatig opgevallen, bij niet zingende vogels, dat ze enkele toertjes maken die van weinig waarde zijn, alleen maar 'tik tak' op het stokje. Geen zanglust, om over het lage aantal punten dan maar te zwijgen. Hoe lang zitten ze al in de zangkooi?

Is het niet bedroevend aan de zang te merken dat ze het welletjes vinden. Men gaat tegenwoordig van de ene tentoonstelling naar de andere, waarbij drie maanden in het zangkooitje geen uitzondering is. Liefst nog op zwartzaad óók!

Geachte sportvrienden probeer het eens anders!

Geef ze tussentijds eens wat ruimte, met een badje: ze zullen u belonen met hun zang. Hoe ze zingen, dat bepaalt de keurmeester wel! Als ze maar zingen! Wat ik u nu vertel of schrijf, gaat om acht vogels, twee stammen die ik in precies dezelfde volgorde heb gehouden. De vogels van mijn eerste wedstrijd, die eind oktober was, waren de derde week

van september opgekooid!

Thuiskomend van die eerste wedstrijd zijn ze bij mij in de broedhokken gegaan, met badje en de extraatjes. De volgende wedstrijd was drie weken later. Ze hebben daarvan veertien dagen in de broedhokken vertoefd, en de laatste week weer in de zangkooitjes.

Wel gelijk donker en vier maal uitgestaan! Het resultaat was wel, dat ze kampioen werden op deze tweede wedstrijd. Ja, beste sportvrienden, mijn mening is en blijft nog steeds: zingen is een kwestie van training! Drie weken later had ik wéér een wedstrijd, ik deed ze terug in de broedhokken, waarbij ik ze steeds variabel afdekte met een dikke paardedeken. Ik deed dit omdat ze wat te fel werden, hun poppen zaten namelijk ook in de nabijheid.

Deze keer heb ik ze nog twee dagen langer in de broedkooi gelaten, waarbij ik in de weekends ertussen ze gewoon vierentwintig uur in het zangkooitje deed, die ik dan met tussenschotjes in de kist zette. Dit deed ik dan om de tentoonstellingsomstandigheden na te bootsen!

Ik deed het deksel zodanig dicht dat ze net hun voer en water konden zien, met zo nu en dan een half uurtje onregelmatig afsluiten en verplaatsen. Vijf dagen voor deze derde wedstrijd heb ik ze weer in de zangkooitjes gedaan en gelijk donker gezet, althans zo donker mogelijk gehouden waarbij het normale trainingsschema werd aangehouden. Dus driemaal per dag een half uurtje het volle licht krijgen dat ze weten wanneer ze moeten zingen.

Dan het uitzetten, dit bepalen aan de hand van hoe ze zingen voor u, op de tafel. Lopen ze twee of drie dagen voor de wedstrijd goed, zet ze dan niet meer uit, of hoogstens tien minuten. Nogmaals zelf hierbij goed oplet-

ten, het is een kwestie van trainen, ja zelfs van u zelf.

Ik zeg u niet, dat u het zo móet doen! Maar probeer het eens.

Deze derde wedstrijd was voor mij weer geslaagd in elk opzicht. Op 't keurbriefje stond: 'Prettig om naar te luisteren'. Keurmeester was achteraf dankbaar voor hun lied de stam had 344 punten. Kijk, beste sportvrienden, kampioen kunnen we niet allemaal worden, maar het is heerlijk keuren als ze het volle half uur dat ze er staan, zich goed laten horen. Bovendien, ook voor de kweker/inzender is dat een verheugende zaak. Nogmaals, als er een wedstrijd is geweest, geef de vogels dan eens wat ruimte met een badje, laat ze niet in het zangkooitje zitten, ze hebben immers hun opleiding al gehad.

Nu iets over vervoerskisten. Heeft u ze wel eens gezien? Schuifdeksels aan de voorkant met een grote kier en dan nog vier grote gaten erin: Maak die dicht!

Uw kanaries hebben lucht genoeg door al de kieren in de sluitingen. Soms zijn ze zo groot dat de vogels die in de kist wachten al zingen en op de keurtafel niet! En dan praat ik nog maar niet eens over het feit dat u uw kist naast de auto moet zetten in de winter met een harde wind. Ik waarschuw vooral voor kisten met de schuifdeksel aan de voorkant: je loopt er altijd 's winters mee buiten en het gevaar van kouvatten is groot! Gesloten kisten met boven een klapdeksel, geven lucht genoeg! Hierbij nog één goede raad: als de vogels op hun zangbeurt wachten, dus stilstaan in huis of gang, moet u zo nu en dan even een tikje tegen de kist geven, je voorkomt dan, dat ze op de keurtafel wakker gemaakt moeten worden.

Theo van Steijn

**Fauna
Metaalwaren b.v.**

Hoofdstraat 138a - Tel. 04167-7 41 14
Postbus 146 - 5170 AC Kaatsheuvel

Alles voor de kweker zoals:

Allerlei soorten nestmateriaal o.a.:
sharpi - cri - cocos en sisal

Diverse soorten nestjes en nestkastjes

Kiemapparaat voor dagelijks
gekiemd zaad.

Spiegeltje spiegeltje aan de wand wie...

Het woord spiegel heeft vele betekenissen, lang niet altijd wordt met spiegel bedoeld een in een lijst gevatte verzilverde glasplaat die dient om jezelf of anderen te bekijken. Ook de platte achterkant van een schip heet een spiegel, felgekleurde scherp afgebakende vlekken in vleugels van vogels heten ook spiegels, en, ogen zijn de spiegels der ziel.

Er van uitgaand dat de genoemde voorbeelden geen verdere verduidelijking behoeven laat ik ze rusten, ik zou met u van gedachten willen wisselen over weer een heel andere spiegel, namelijk het keurbriefje. Ook het keurbriefje is een spiegel, het geeft een geschreven spiegelbeeld van de wedstrijdvogel. Dus, het uiterlijk van de vogel wordt projecteerd op een stukje papier, de reflectie is een geschreven tekst die exact aangeeft hoe de vogel er uitziet, het beeld wordt weergegeven door punten en bemerkingen. Het keurbriefje als spiegel heeft duidelijke beperkingen, zo wordt het gereflecteerde beeld meestal alleen

gezien door de inzender. Gewone spiegels geven onverbloemd weer

door Jan Kuiper

wat binnen het bereik is, voor keurbriefjes gaat dat niet op. De spiegel van de spiegels heet catalogus; het spiegelbeeld der tentoonstellingsvogels wordt verkleind weergegeven in een catalogus. Juist de verkleining van de weergave heeft veel vertekening tot gevolg, die vertekening blijkt overduidelijk uit de commentaren der inzenders.

In het algemeen bevat een catalogus alleen het behaalde puntentotaal, alleen bij kleurkanaries worden daarnaast ook de behaalde kleurpunten vermeld. De per rubriek behaalde punten worden nooit weergegeven, daardoor ontstaat een vertroebeld beeld. Bij gepigmenteerde kleurkanaries zijn theoretisch 50 kleurpunten te behalen, onderverdeeld in 30 pnt voor het pigment en 20 pnt voor de bijkleur. Kijk nu eens nauwkeurig naar de volgende reeks:

Pigment	29	28	27	26	25
Bijkleur	15	16	17	18	19
Totaal	44	44	44	44	44

Bij al deze vogels komt in de catalogus te staan dat ze 44 kleurpunten behaalden, zelfs de niet doorgewinterde deelnemer kan constateren dat er toch grote verschillen in de verschijningsvorm MOETEN bestaan, ook al hebben alle vogels een gelijk aantal kleurpunten. De bestaande verschillen zijn gespiegeld op het keurbriefje, in de catalogus is daarvan niets terug te vinden, daarom heb ik dat een vertroebeld beeld genoemd.

29/15 =	prachtig pigment, vlekkerige bijkleur;
28/16 =	pigment kan fijner (of vloeiender), bijkleur is niet egaal (of niet geheel zuiver);
27/17 =	over het geheel iets te bruin;
26/18 =	pigment vloeit onvoldoende, mooie goudtint;
25/19 =	prachtige ivoortint, satinetekening niet duidelijk genoeg.
LET OP:	dit zijn slechts voorbeelden, men a.u.b. niet dat achter de gegeven punten ALTIJD zo'n opmerking MOET staan!

Uit het voorbeeld moet ook u duidelijk zijn geworden dat bij gelijk kleurpuntentotaal toch grote verschillen in de verschijningsvorm bestaan; het maakt niets uit welke van deze vijf voorbeeldvogels samen in een stam zouden zitten, het behalen van een gelijk puntentotaal (4x44) houdt dus niet in dat van stameenheid sprake is in dit geval. De catalogus geeft aan:

44-87
44-87
44-87eenh.pnt. 0
44-87totaal 348

Het gevaar van deze terechte opsomming is dat niemand begrijpt waarom deze stam geen eenheidspunten heeft gekregen, in het algemeen is de kritiek (op de keurmeester) niet van de lucht. Geheel ten onrechte, het is NIET mogelijk om aan de hand van de cijfers in de catalogus een oordeel te vellen over de keuring, daarvoor zou u het originele spiegelbeeld gezien moeten hebben, dus, het keurbriefje.

De onderverdeling pigment/bijkleur

wordt bij de vetstofserie, bij gepigmenteerde mozaïeken en bij roodogen met nauwelijks waarneembaar pigment NIET toegepast, volstaan wordt met één kleurpuntentotaal. Ik geef u een voorbeeld:

44 -	schimmelverdeling is niet egaal;
44 -	te intensief in de borst;
44 -	bont spetje op snavel;
44 -	te zwaar schimmel op de rug.

Ook deze vier vogels liggen qua verschijningsvorm ver uiteen, hetgeen alleen duidelijk wordt door niet af te gaan op de kleurpunten, maar ook de bemerkingen daarbij te betrekken.

NOG moeilijker wordt het bij de vogels waarbij uitsluitend het eindtotaal wordt opgegeven in de catalogus, dat gebeurt bij postuurkanaries - bastaarden - tropen - parkieten - zebavinken - jap. meeuwen - grote parkieten etc. etc. Als een kleurkanarie bijvoorbeeld 44-48 heeft dan weten de meesten wel dat de vogel een 9 voor houding behaalde; 44-87 is een blanco 'straflijst' ten aanzien van de zgn. 'overige rubrieken'; 44-86/44-85 geeft aan dat 'ergens' in de overige rubrieken gestraft is. Bij kleurkanaries krijgt een normaal-vogel dus kleurpunten + 43 pnt. uit de overige rubrieken, bij de hiervoor genoemde soorten vogels is dat niet het geval. Ergo, de eindtotalen versluieren nog meer dan reeds bij kleurkanaries het geval is.

Kijk maar:

Vorm	20	-3	-4	-2	-3	-4
Kop en hals	10	-1	-2	-1	-2	-2
Houding	20	-3	-2	-3	-3	-2
Vleugels/Staart	10	-1	-1	-2	-1	-1
Bevedering	10	-1	-1	-1	-2	-1
Groote	20	-3	-2	-3	-1	-2
Algemene indruk	10	-1	-1	-1	-1	-1
100		87	87	87	87	87
Kooinummer		1	2	3	4	5

Nee, u hoeft niet te zoeken, dit is een speciaal voor dit voorbeeld vervaardigd keurbriefje van een vogel, die niet bestaat, daardoor kan en mag dit voorbeeld gelden voor alles wat u maar wilt. En, ook al hebben deze vijf vogels allemaal 87 pnt., ze liggen toch erg ver uit elkaar in de verschijningsvorm! Hetgeen alleen afgelezen kan worden op de respectievelijke keur-

briefjes, NIET uit de catalogus. De bemerkingen maken duidelijk wáár de vogels van elkaar verschillen.

- kooi1: iets te zware borst, tamelijk onrustig, formaat kan beter;
 kooi2: rug veel te vlak, kop niet rond, houding en formaat prima;
 kooi3: goed type, houding en formaat kunnen beter; staart is niet smal genoeg;
 kooi4: prachtig formaat; (houden zo!), het geheel maakt een wat logge indruk; gebroken staartpen;
 kooi5: te slank, kop te plat, houding en formaat goed.

Dit voorbeeld is 'geënt' op postuurkanaries, dat was u wel duidelijk geworden neem ik aan; hetgeen niet wegneemt dat het ook voor parkieten of tropen opgaat, gewoon door de rubrieken van een andere tekst te voorzien. Versluisde verschillen treden op bij iedere tentoonstellingsvogel, vandaar. Alléén het puntentotaal zegt niets, dat puntentotaal zegt pas iets als de rubrieken en de bemerkingen terzake mede in ogenschouw worden genomen! Bepaald hinderlijk is het dat tegenwoordig niet meer 'verwezen' wordt in de diverse catalogi, dat gebeurde vroeger veel frequenter. Als nu bijvoorbeeld een oranjeroodisabelschimmel per vergissing of door ondeskundigheid ingezonden wordt

als oranjeroodisabel, en die vogel krijgt dan ook nog 90 pnt., dan zit zo'n vogel tussen de intensieven met al z'n punten. In de catalogus staat de vogel ook als oranjeroodisabel aange-merkt, dientengevolge ontstaat de indruk dat kennelijk zulke vogels eruit moeten zien als die verkeerd ingezonden vogel. Tien tegen één dat de keurmeester mooi zand in z'n ogen had, de klojo heeft niet eens gezien dat het géén oranjeroodisabel was, ben je mooi klaar mee tegenwoordig. Dat oordeel wordt snel en veelvuldig geveld, weet u wat nu zo leuk is? Dat de juiste naam gegarandeerd boven het betrokken keurbriefje staat! Dus...! Het is zondermeer jammer dat met name in de catalogi niet vermeld wordt dat een verkeerd ingezonden vogel anders heet, het gevolg daarvan is een grote hoeveelheid ongerechtvaardigde kritiek op de keurmeester(s). Nog even, dan begint het tentoonstellingsseizoen weer, ik hoop dat u uit dit artikelje geleerd heeft in het vervolg niet meer zo'n grote waarde te hechten aan de eindcijfers die vermeld staan in de catalogus en op het keurbriefje; een catalogus is nooit een spiegel, het keurbriefje kan dat alleen maar zijn als alle 'spiegelpunten' voor de beeldvorming worden benut. Dat uw spiegel antwoordt dat u de mooiste vogel heeft valt in de categorie 'onjuiste voorlichting', die zit dit jaar bij mij! (denk ik).

